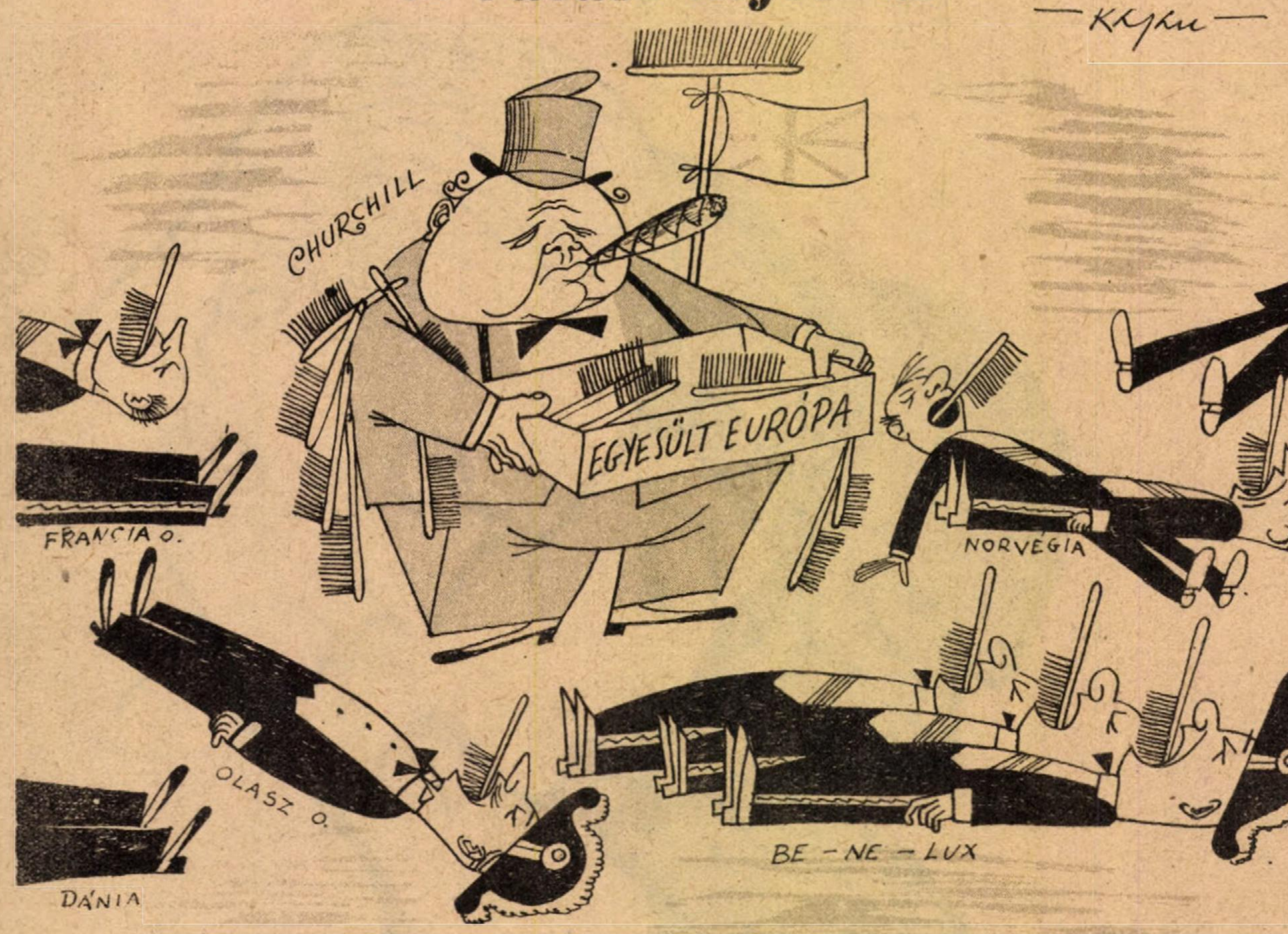
V. évfolyam. 33. szám 1949 augusztus 12

A VIT megnyitására

70 fillér

A ravasz kefeárus

Akik bevették a kefét...

KUKUSZ BÁCSI élni merészel...

Öregedő ember az ezermester Kukusz-Gyenizse bácsi, de azért, ha valahol a tanyán kutat kell csinálni, mindenki őt hívja mesterül. Most is már napkőlte óta ássa a bányát, ott a Tusoriék laposában, az lesz a jószágitató kút. Magányosan dolgozik, mert a gazdasági munkák elfoglalnak mindenki mást. Akkora már a bánya, hogy egy szoba is beleférne, a homok meg laza, nincs mivel alátámasztani.

Ebből támad minden következmény.

Tusoriné hátramegy a kacsáknak adni s mintha csak az isten vezérelte volna, épp akkor, a távolból nagy tompa huppanást hall, uramisten, valami történt. Ejti le a kacsalábast, s lihegve fut le arra felé, ahol Kukusz bácsi dolgozik. Ahogy odaér, észvesztően elsikoltja magát:

— Hééé, emberek, beszakadt a bánya, ide gyüjjenek! Gyorsan, gyorsan, talán még meg lehet menteni az öreget.

Rohan, kiáltoz, de nem veszti el a fejét. Szalad be a tanyába, kicsit-nagyot mozgósít, ásóra, lapátra kapnak s rohannak vissza, ahogy lábuktól kitelik. A nap most magasan jár s ők vagy öten gőzerővel hányják ki a homokot a szerencsétlen öregemberről.

— Meddig lehet kibírni a főd alatt, ki tudja maguk közül?

Kezükben szakadatlanul jár az ásó, csurog róluk az izzadtság, s az egyik odaszól:

— Talán ha tíz percig. Az akasztott embernek is kell vagy hat perc a fulladásig.

Tíz perc! Mennyi ideje áshatnak? S még milyen keveset tudtak kidobálni. Aj, meghal ez a szerencsétlen, szaladjon el valaki a szomszéd tanyába, meg nézzék meg a pályamunkásokat, reggel még a közelben dolgoztak.

A tanyán, amilyen nagy a szélesség, olyan szoros az összetartás. Hamarság nyolc ember is összeverődik s most már egyesült erővel. De valahogy mindegyik érzi, hogy csak hóttan fogják az öreget kiemelni.

— Pedig ilyen dógos ember még a fiatalok közt sem akadt, — hangzik el az első búcsúztatónak szánt szó.

— Özvegyember létire úgy rendben tartotta a háztartását, meg a kis családját, hogy két asszony sem különben.

— Áldott jó természete volt, a légynek sem ártott. Hogy szerette mindenki.

Tusoriné is megnyilatkozik:

— Most már bevallhatom, lánykoromban érte bolondultak meg a lányok.

Persze ebből érteni lehet, hogy ő is.

— Annyi epéje se volt az öregnek, mintegy galambnak. Ha megharagudott is, egy pipadohánnyal meg lehetett békíteni.

— Én azt mondom, hallják, ennek ma elharangoztak. De hogy mondtam neki reggel...

Tusorinéban bennrekedt a szó. Borzasztó dolog történik.

— Hij, a kirelejszumát, mit művelnek itt az én bányámból! Beszakították?

Hát az öreg! Élő elevenen, teljes valóságában. Fönt a bánya szélin.

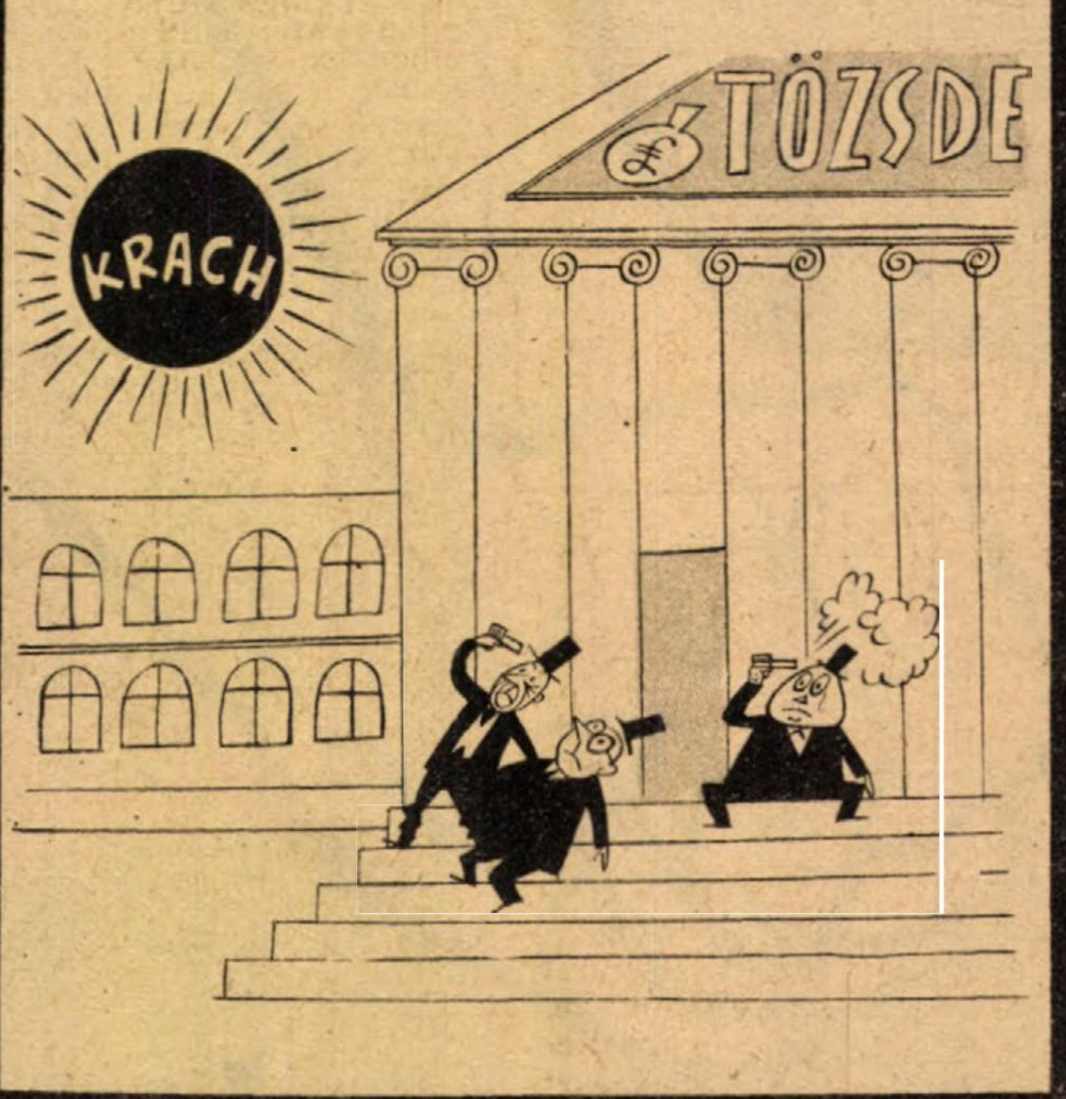
— Hát maga nem döglött bele? Így lóvá tett bennünket, hogy a ménydürgős ménkü csapjon a kend részeges fejibe, hát hun jár, míg mi itt megszakadunk a maga kiásásával?

— Hun jártam? Hát mán megszomjazni se szabad a nagy munkába? Bementem a tanyába egy pofa vízért.

Ez persze csak a bevezető fohászkodás volt, mert utána hullt Kukusz bácsira az áldás minden oldalról. Így megizzasztani az embert, oszt ő meg kívül röhögi a saját temetésit. A sok ásó, kapa, ami eddig a megmentésén dolgozott, most mind megfordul s kis hijja, hogy agyon nem verik az öreget, mert valami borzasztó dolog is az, hogy az ember életét meg akarják menteni, aztán kiderül, hogy nincs is szüksége segítségre.

(Stán)

Fekete nap a Londoni tőzsdén

HOL VOLT — HOL NEM VOLT...

Dohányosok keresztrejtvénye

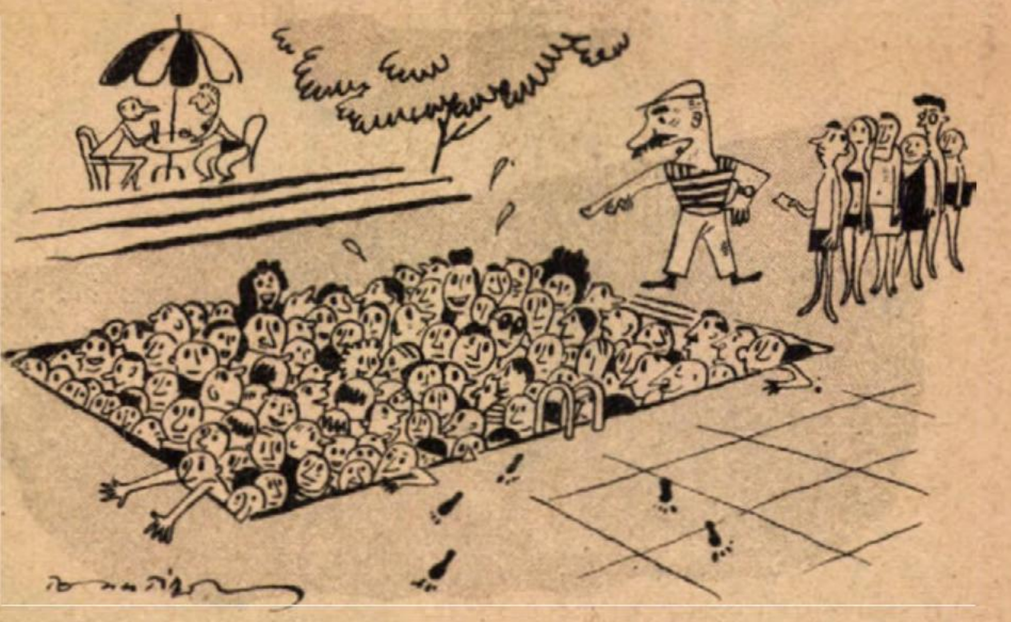

— Mit gondol, melyik lesz ma érvényes?

Így állt a helyzet a szívnivalóval most négy éve, 1945 nyarán. Már nem tudjuk biztosan: 6, 8, vagy tán 10 cigarettát kaptunk-e egy dohányjegyre, de az biztos, hogy minden reménységünk abban volt, hogy nemdohányos ismerőseink dohányjegyét kenyérért, vagy valami más nyalánkságért meg tudjuk kaparintani. Szívünk hölgyének — ha nagyon gavallérok akartunk lenni — dohányjegyet adtunk ajándékba, mert a nők cigaretta-ellátásban nem részesülhettek. A Nemzeti-színház tájékán cigarettakufárok álltak lesben s annyi pénzt kértek 10 darab rossz cigarettáért, amennyiért másnap már csak ötöt lehetett vásárolni.

Hol volt, hol nem volt cigarettánk. Ma annyit vehetsz, amennyit akarsz, nyájas olvasó s ha mindenáron dohányjegyet kívánnál látni, hát például Ausztriába kellene utaznod miatta.

A telhetetlen strandoló

— Hallja maga feketebajuszú! A maga ideje letelt, jöjjön ki azonnal! Más is szeretne fürdeni!

Telhetetlen nő

Az égbolt olyan volt, mint egy elrontott, giccses díszlet: hold és csillagok. Ilonka szép volt, én a Göncöl-szekérre néztem és megszólaltam:

— Lehozom magának a csillagot az égről!

Ilonka nem válaszolt és én ebből arra következtettem, hogy minden vágya csillagot kapni az égről.

Másnap azután nagy szerencse ért. Felgyő határában lezuhant egy meteor. Az égitest darabokra tört. Minthogy éppen nyertem a totón, a Teherszállító N. V.-hez rohantam. Negyven teherautón Ilonka lakása elé szállíttattam a csillag darabokat. Lihegve állítottam be hozzá:

— Ilonka, nézzen ki az utcára, elhoztam magának a csillagot az égről!

Lement, tűnődve nézte a negyven autót megtöltő csillagot s aztán így szólt:

— Nagyon kedves, de azért egy kis virágot is hozhatott volna, Lajos...

(P. L.)

Zsúfolt a Margitsziget a forró éjszakákon

— Jöjjön velem Micike sétálni a Nagykörútra. Szeretnék végre kettesben lenni magával...

Ludas Matyi

Felelős szerkesztő:
GÁDOR BÉLA
Szerkesztő:
TABI LÁSZLÓ

Lapkiadótulajdonos.
SZABADSÁG
lapkiadóvállalat.
Szerkesztőség: Honvéd-utca 10. Tel.: 127—750 és 128—031. Kiadóhivatal: Budapest, József-körút 5. Tel.. 139—150 és 138—382.

Nyomatott a Budapesti Szikra Nyomda NV. offset-körforgógépein. V., Honvéd-u. 10.
Felelős nyomdavezető: Radnóti Károly.

CSODA POFON

irta Szép Ernő

Lesz már negyven esztendeje, hogy ez a csoda pofon elcsattant Pesten. A Fővárosi Orfeumban (ahol most az Operettszínház működik) nemzetközi birkózóverseny volt. Profi birkózók voltak persze a résztvevői, a világ leghíresebb szörnyetegei. Ciklop, Kara Achmed, Hackenschmidt, Jensen, Ciganjevics, Lurik, ezek voltak a sztárok. A legfélelmetesebb a rettentő vastag, félszemű Ciklop volt, annak az volt a trükkje, hogy ha sikerült a partnert a szőnyegre buktatni, rátehénkedett, addig mángorolta a karjával a nyakát, míg az elvesztette minden erejét, akkor aztán Ciklop megfordította és simán két vállra fektette. A legnépszerűbb pedig az orosz Lurik volt, rugalmas párduc, a legkegyetlenebb ölelésekből ki tudta magát rázni, viharzott a taps minden szabadulása után.

Egyszer szombat éjszaka, inkább már hajnalban, átment az én virrasztó bandám a Japán-kávéházból a Francois-kávéházba, ott cigány szólt és nőkkel lehetett enyelegni. (A Nagymező-utca sarkán volt ez a zenés leányüzlet, régesrégen elhalálozott.)

Velünk volt Faragó Géza barátunk, a piktor, akinek a mókáin részegre nevette magát az ember. Hát bevonulunk a François-ba, a vidám pokolba; széjjelnéztünk, helyet keresni. A kávéház végében, óriási kerek asztal körül, ni, kik ülnek: az orfeumi birkózók. A híres húsbálványok, tízen-tizenketten. Az asztalon vagy harminc üveg sör, az asztal alatt hatvan. Az a szörnyű Ciklop, a legvaskosabb, az profillal az ajtó felé volt fordulva, mert úgy ült féloldalt, a hasa nem fért volna az asztal alá. Ott állunk, tétovázunk, egyszer csak megindul Faragó Géza, lépked keményen, egyenest a birkózók asztala felé. Faragó Gézánál nagyobb volt némelyik tizenhárom éves gyerek, és amellett a mi Kis Gézánk olyan vékony volt, mint az ostya. Ezzel szemben sűrű, nagy koromfekete angolbajuszt tartott, az elfödte a felső ajkát. Nagyszerű pofa volt.

Odaér a birkózók asztalához Géza, vajjon mit akar ott? Mit? Kérem, éppen Ciklop előtt állott meg, hátrahúzza a jobb karját és akkora nagy pofont csattantott a Ciklop képére, amilyet csak tudott.

A nóta elszakadt, dal, nevetés helyett sikolyok, elájult a kaszirnő, kezekből a poharak hullottak. Megdermedt mindenki.

Jaj, mi lesz. A birkózók, láttuk, eltátották a szájukat. Ciklop moccant egyet, mintha emelkedni akarna, s aztán rábámult a kihívó pózban álló Gézára, és olyat kacagott, hogy attól a plafond majd leszakadt. És utána mind a birkózókra rájok ragadt a kacagás, majd leestek a sörös üvegek.

Ciklop pedig elkapta a Géza kezét, felrántotta őt a combjaira, kétfelől megcsókolta cuppanósan. És kacagott tovább, és kacagott már, és tapsolt az egész kávéház.

Mikor aztán megkérdeztük Faragó Gézát: te, elvette az isten az eszedet? — azt mondta:

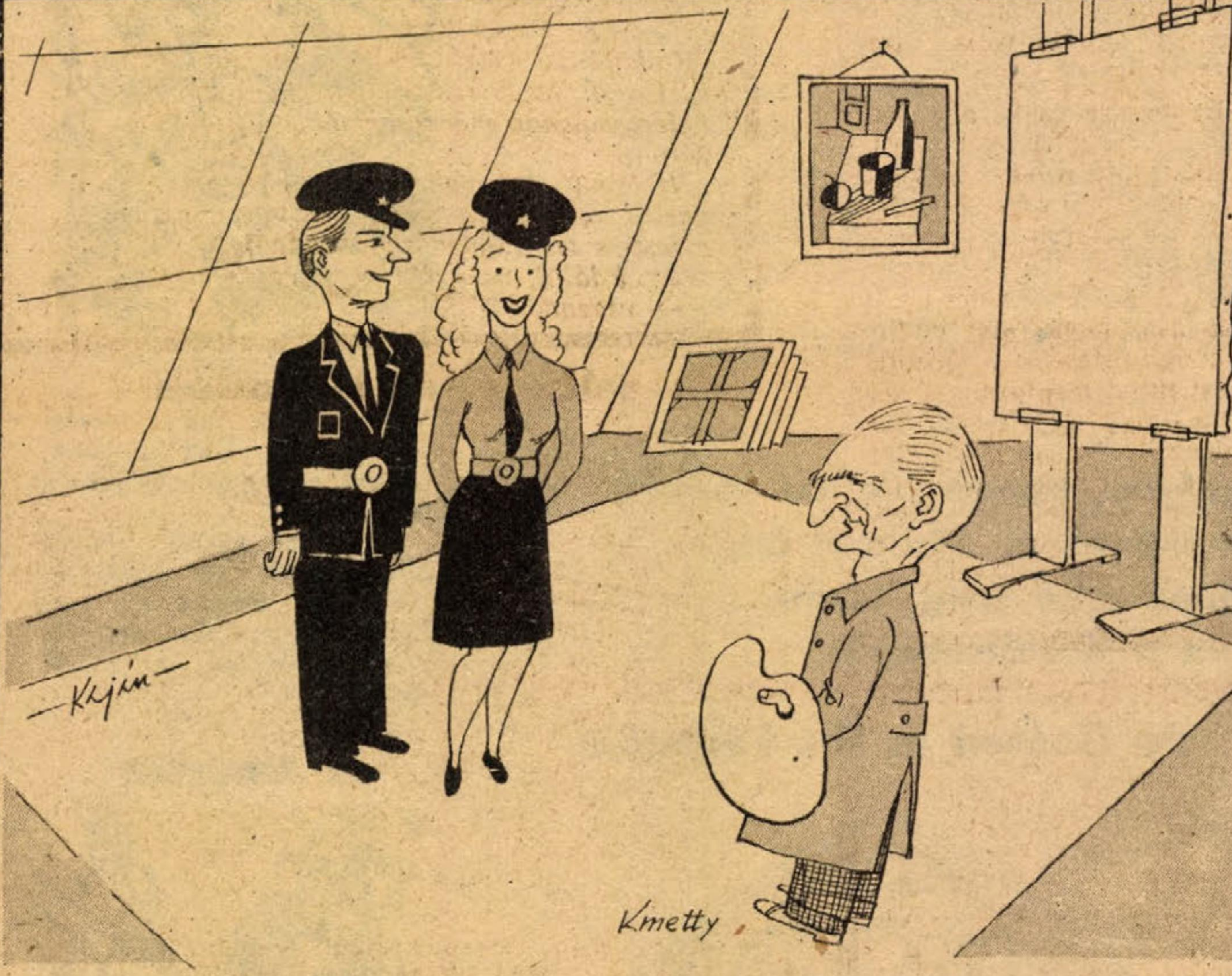
— Ugyan, kérlek, mitől féltem volna? Annyi esze még részegen is van, hogy ha hozzám ér, én attól meghalok és őtet becsukják.

Truman: „Az USA Európa rendőre"

(De hogyan kell ezt érteni?)

— Maga csak hozzon ki mindent, én majd ügyelek, hogy meg ne zavarják.

Lelkes megrendelők

— Művész elvtárs, készitsen nekünk egy képet a lenini Komszomolról!

— Olajképet akarnak?

— Nem. Példaképet

Az igazi üzlet!

Pisti bejött a szomszédból, öccsével Jánossal és kéziratpapírt kértek tőlem. Kaptak és rögtön szorgalmasan írni kezdtek. Nézem, mit írnak nagy nyomtatott betűkkel, hát az egyik ezt:

„HOZOTT DESZKÁBÓL KOPORSÓT KÉSZITEK, MEGVÁRHATJA, BELEFEKÜDHET."

A másik meg ezt:

„ITT LÁTHATÓK A VILÁG ÖSSZES ÉS LEGKISEBB HÉT TÖRPÉI, KIMOSHATÓ HÓFEHÉRKÉVEL."

Pisti egy harmadik cédulát írt:

„MENNYDÖRGÉS, ÁRVÍZ ÉS HAT DARAB SZINESGOLYÓ KORLÁTLAN MENNYISÉGBEN KAPHATÓ . . ."

Kénytelen voltam megkérdezni, mit csinálnak. Játszanak, azt felelték, még pedig amerikai blöff-játékot.

Különös véletlen folytán épen akkor olvastam egy külföldi lapban az alábbi históriát. A gyerekeknek nem mondhattam el, de önöknek elmesélem, hogy lássák, íme, még a gyerekek sem túloznak, amikor az amerikai blöfföt kicsúfolják.

*

Nos, egy amerikai riporter megérkezett Párizsba, hogy szines tudósításokat közöljön lapjában. De miről írhatott volna; a növekvő munkanélküliségről, arról, hogy a párizsi nép mennyire gyűlöli a riporter gazdáit, a háborús uszítókat, vagy a tömeggyűlésekről, amelyeken a Szovjetúniót éltetik? Ezeket a tudósításokat nem közölte volna le az amerkai lap, a tudósító tehát elutazott a francia Rivériára, ahol még most is a dúsgazdagok, a milliomos naplopók üdülnek a tengerparti villákban.

Innen aztán lehetett pletykákat írni — úgynevezett társasági híreket, kártyaszenzációkat. (Hogy az amerikai munkanélküli pontosan értesüljön arról, ki mekkora összeget vesztett a kaszinóban egy éjszaka.)

A témák mégis kezdtek kifogyni, mire a riporter rendes szokása szerint kiagyalt történeteket küldözgetett lapjának. És így nagy szines tudósításban írta meg, hogy az egyik legszebb villában lakik egy gazdag, tréfáskedvű angol textilgyáros, akinél mindig sok vendég van. Egyik vikenden — írta a tudósító — több mint huszan voltak a tengerparti villában és a textilgyáros azzal lepte meg vendégeit, hogy mindegyiknek felajánlott egy fürdőtrikót, gyárának legújabb divatkreációját. A vendégek az új trikóban mentek be a vízbe — írta a tudósító —, a trikók azonban olyan anyagból készültek, — a tréfáskedvű gyáros direkt ilyeneket gyártatott —, hogy alig voltak a tengerben: a trikó teljesen lemállott róluk . . . A trikók szinte feloldódtak a tengervízben, olyan, bár tetszetős, de silány anyagból készültek.

Légipostán küldte el a tudósítást Newyorkba és egy hét mulva a következő táviratot kapta:

„Hivatkozással cikkére, kérjük gyártási eljárást számunkra megszerezni. Stop. Öt százalékkal bevesszük az üzletbe."

A táviratot egy newyorki szövőgyár küldte.

B. B.

Szivtelen alak

Rezeda ül a 6-os ablakánál és újságot olvas. Az Üllői-útnál felszáll és melléje telepszik egy mama egy pólyással és egy 3—4 éves fiúcskával. A pólyást az ölében tartja, a nagyobbikat odaállítja Rezeda elé.

— Kérd meg a bácsit, hogy kinézhess az ablakon.

Rezeda odaengedi az ablakhoz, de a gyerek kezében egy színes luftbalón van és az folyton orrba veri.

— Nem lehetne kérem ezt a luftbalont — kérdi szerényen a mamától, mire ez rámosolyog és odaköti Rezeda kabátjának gombjához:

— Így most jó lesz, úgy-e?

Jön a kalauz, a mama odasúg Rezedának:

— Tessék ölbe venni a gyereket és azt mondani, hogy nincs még kétéves.

Ez is elmult, de ekkor meg a pólyás kezd visítani, mire a mama ringatja, emelgeti, a pólyáját verdesi és mondogatja:

— Ne sírj, drágám. Nézd, a bácsinak milyen szép kalapja van. Kalapja van, bizony. Szép kalapja. Kalapja. Nézd csak.

A kicsi elhallgat és nyujtogatja a kacsóját Rezeda kalapja felé. A mama elbűvölve nézi.

— Tessék nézni, mennyire oda van érte a drágám. Tessék egy pillanatra ideadni.

Rezeda leveszi a kalapját és odaadja, mire a mama

a gyermek felett lobogtatja, ami nem tesz jót a kalap karimájának. De a gyermek korát meghazudtoló ügyességgel elkapja a kalapot és egyenesen be a szájába. Jancsika közben felfedezi a zsebében a töltőtollát és próbálja onnan kihuzkodni. Rezeda ellenáll, mire a gyerek bőgni kezd és a mama odaszól Rezedának:

— Tessék csak nyugodtan odaadni. Nem lesz semmi baja. Úgy-e vigyázol rá, Jancsika.

Jancsika megígéri és elmerül a töltőtoll tanulmányozásába. Ennek egyrészt az lesz a következménye, hogy a tinta lecsöppen Rezeda nadrágjára, másrészt a luftbalón a hadakozás közben eloldódzott és kiröpült a villamos ablakán. Erre Jancsika ledobja a földre a töltőtollat és éktelenül elkezd bőgni. A mama szemrehányóan mondja Rezedának:

— Mért nem tetszett jobban vigyázni. Aztán a gyerekhez:

— Ne sírj, Jancsikám. Majd vesz a bácsi másikat. Mindössze egy forint.

De erre már nem kapható Rezeda, felugrik, felkapja a tollat és kalapot, kirohan és élete kockáztatásával leugrik a robogó villamosról. A mama felháborodottan tekint körül:

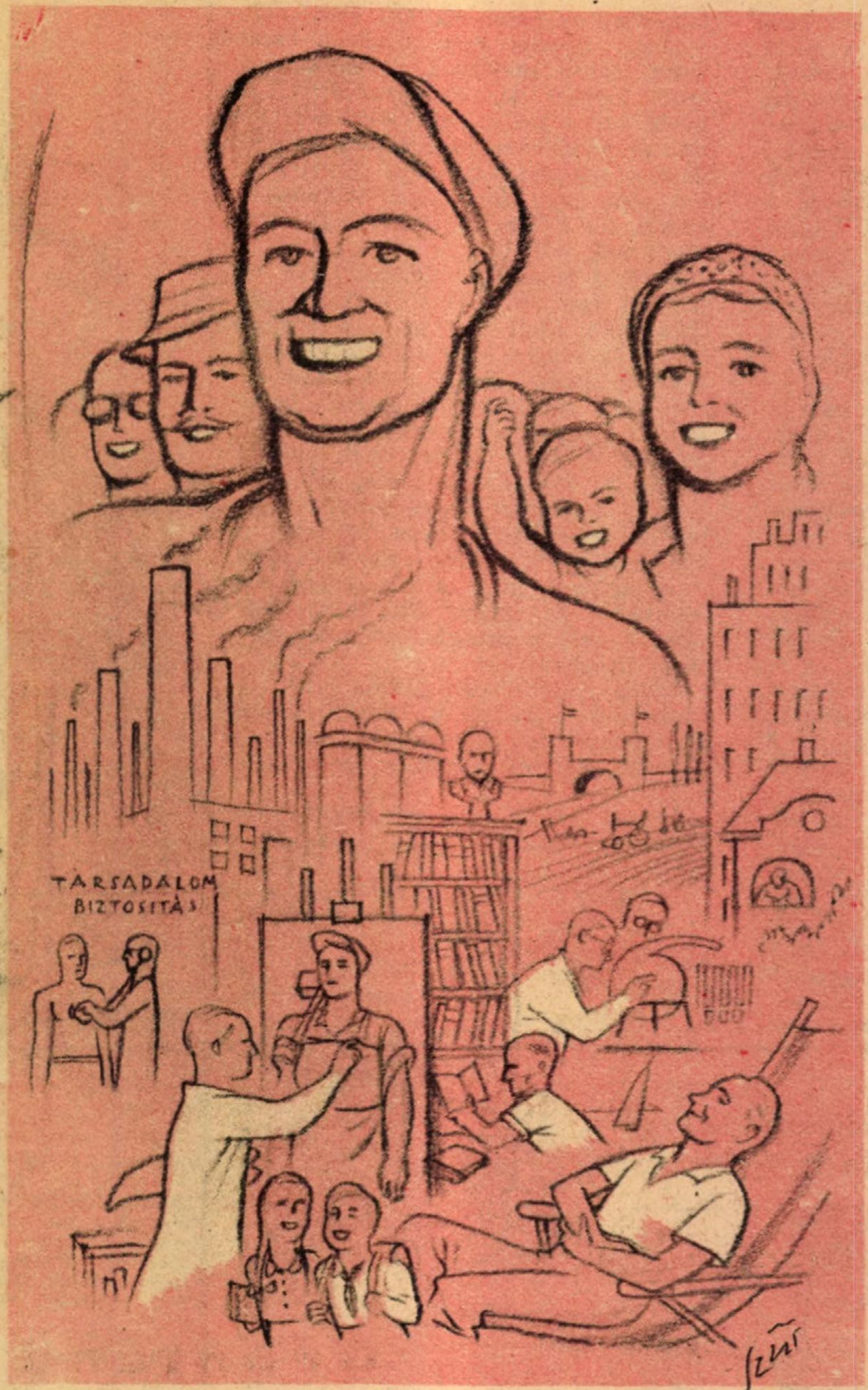
— Bárcsak törte volna ki a nyakát. Micsoda szívtelen ember!

Balázs Sándor.

A Magyar Népköztársaság új alkotmánya

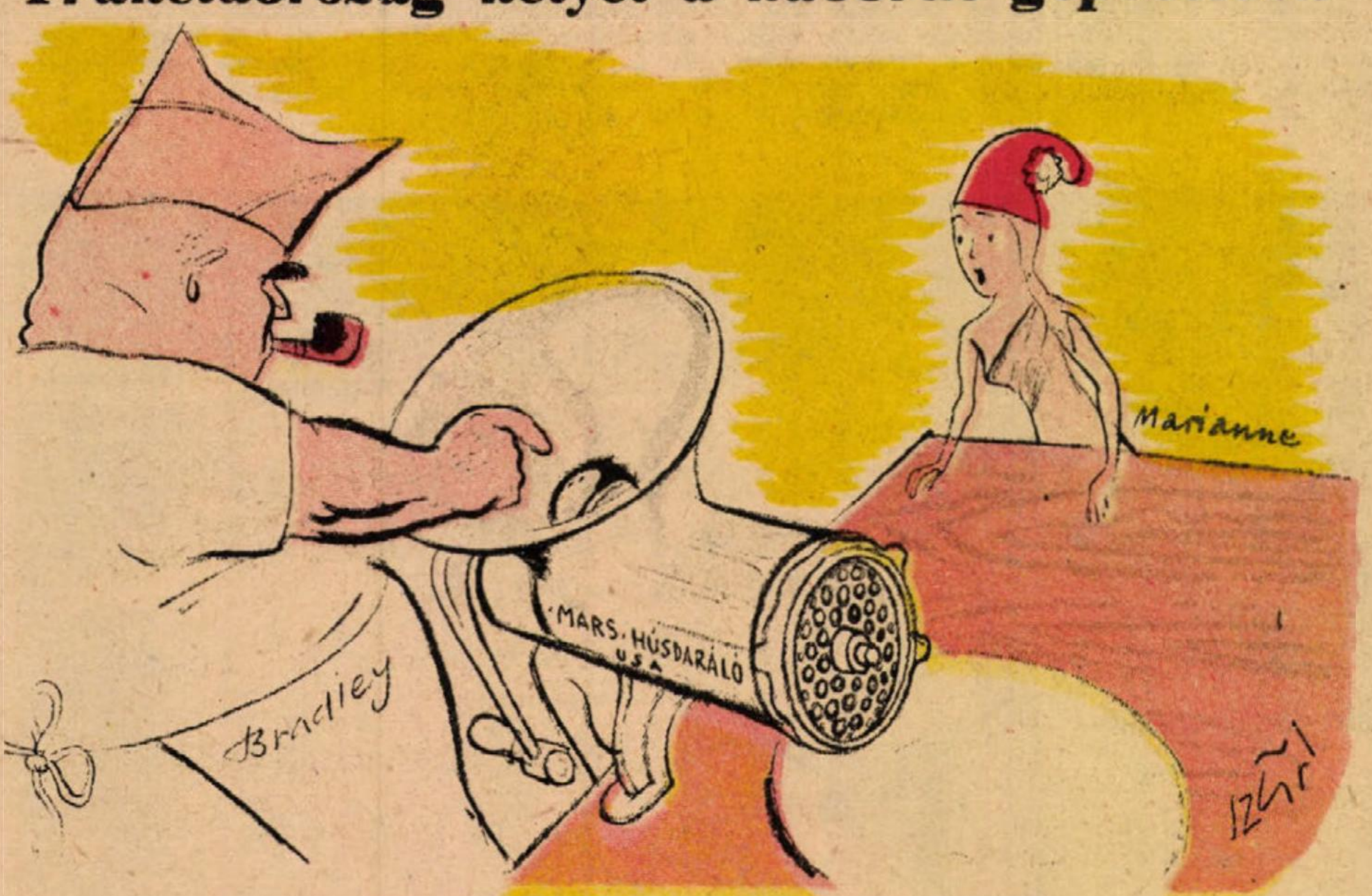

Elnyomás, szolgasors, ez volt a rend ezer évig,
Senyvedt a nép legjobb ereje...
Úriszék, dézsma, bot, nem látta, hajh, sose végét,
Hullt a pór, hullt a gyereke,
Dologtalané volt az ország...

Munkára, harcra hív ma minket,
Életünknek uj értelmet ád,
Milliók ajka zengi bízón:
Éljen a Köztársaság!

Bradley azért jött Párizsba, hogy megszabja Franciaország helyét a háborús gépezetben

Bradley: Terveim szerint itt lesz a helye, kisasszony...

A bürokrácia teteje

Feketének egy leletezéssel kapcsolatosan az illetékhivatalban van dolga. Hiába próbálja azonban meggyőzni az ügy referensét, ez mereven ragaszkodik a paragrafusokhoz és nem hajlandó törölni a kirótt illetékbírságot. Feketét végül is elhagyja a türelme.

— Tudja mit, — mondja dühösen — akkor akassza fel magát!

— Kérem, — szólt szórakozottan a hivatalnok — akkor ez esetben tessék még 10 forintot fizetni.

— Milyen címen? — lepődik meg Fekete.

— Mert a benyujtott ajánlat is illetékköteles.

Brigádverseny a WM-ben

Farkas László, a WM Kerékpár I. műhely egyik brigádvezetője bejelentette hogy brigádja máris elérte a 140—150%-os teljesítményt, de ezt az eredményt a brigádokkal folyó verseny keretében még fokozni akarja. A többi brigád nem ijedt meg versenytársuk tervétől és ha áthaladnak a Kerékpár I.-en, így dúdolnak:

— Nem félünk a Farkastól, Farkastól, Farkastól...

De Gasperi és Tito kézfogója

Truman: Szereted ezt a leányzót?
Tito: Utálom.
Truman: Hát te szereted ezt az ifjut?
De Gasperi: Utálom.
Truman: Akkor a háborús uszítás nevében legyetek egymáséi.

Halló Amerika

Úgy olcsóbb

Vanderbilt egyszer felkérte Hubermannt, a világhirű hegedűművészt, hogy estélyén lépjen fel. Hubermann vállalta és 3000 dollárt kért. Vanderbilt kissé megdöbbent, de végül is megadta. Hogy azonban megbosszúlja magát, azt mondta a művésznek:

— Innek természetesen nem kell a vendégeim közé vegyülni.

— Igen? — örvenaezik Hubermann. — Akkor megcsinálom kétezerért is.

Ó, művelt Amerika

A hadianyaggyáros vadonatúj parkjába az építész meglepetésül beállít egy napórát.. A milliomos nézi, roppantul tetszik neki és felkiált:

— Nohát! Hogy az emberek mi minden újat ki nem találnak!

Póker Texasban

Négy aranyásó — köztük egy félszemű — pókert játszik egy texasi kocsmában. Tart a játék, amikor az egyik előrántja a pisztolyát:

— Nem akarok nevet mondani, de ha valaki az osztásnál megint az ingujjából vesz elő kártyát, annak kilövöm a másik szemét is!

Ez Amerika!

Csikágóban egy jenki vita közben agyonlövi a partnerét. Utána táviratoz Newyorkba dr. Smithnek, a híres védőügyvédnek:

— Embert öltem, védelemért fizetek 5000 dollárt.

Rövidesen megjött a válasz:

— Három szemtanúval reggel érkezem. Smith.

Neki nem tetszik.

Egy idegen érkezik Savannahba és hallgatja a harangjátékot, amelyről ez a kis amerikai város híres.

— Csodálatos harangok — mondja egy öreg embernek, aki mellette ül a padon.

— Tessék? — kérdi az öreg.

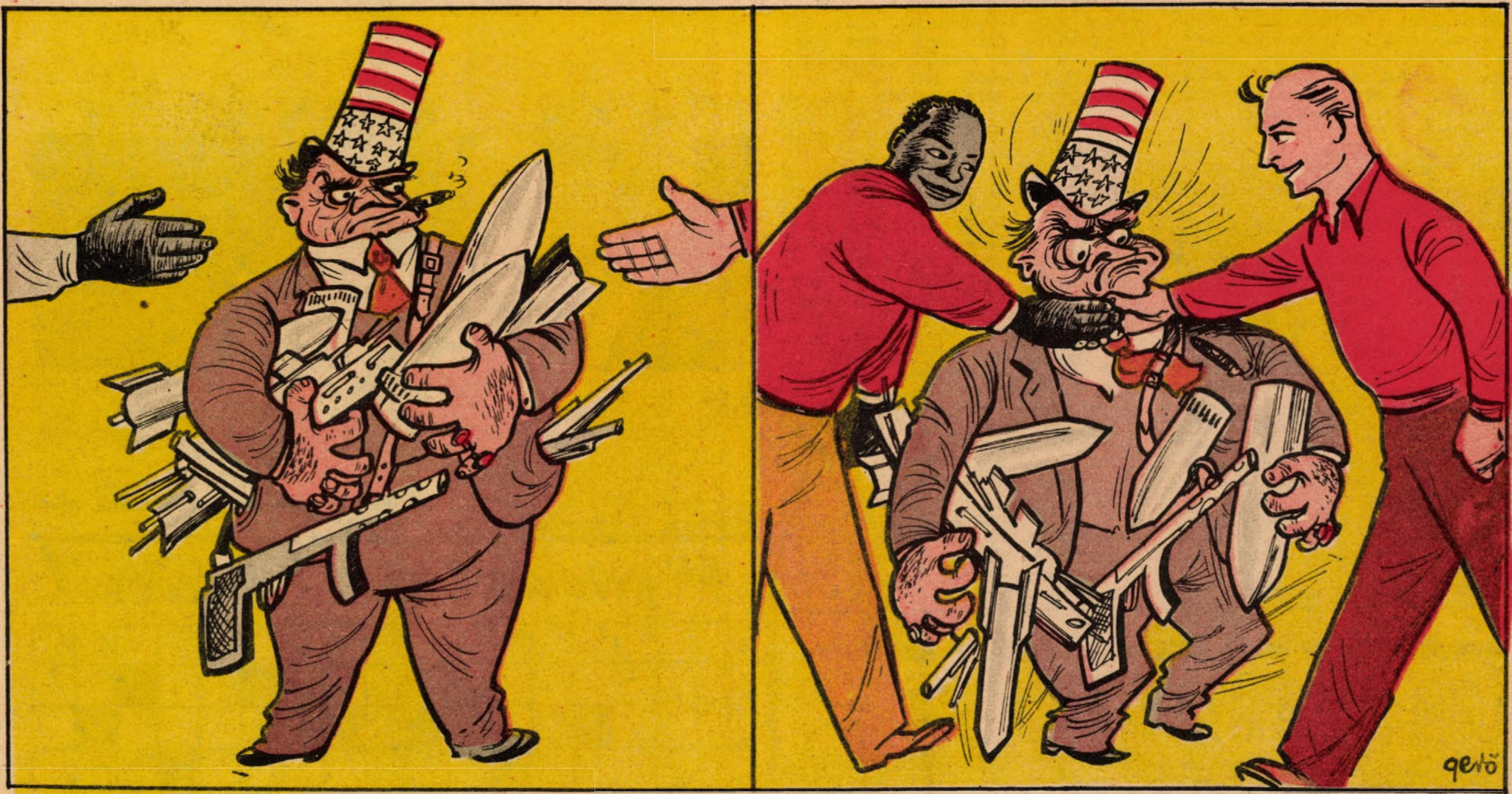
— Azt mondom, hogy a harangok csodaszépen szólnak — mondja az idegen hangosabban.

— Nem értem — feleli a másik.

— Azt mondom, hogy itt nektek Savannáhban csodálatos harangjaitok vannak! — ordít az idegen.

— Nagyon sajnálom — feleli az öreg —, de egy szavát sem értem. Ezek az átkozott harangok olyan rettenetes lármát csapnak!

A világifjusági találkozó

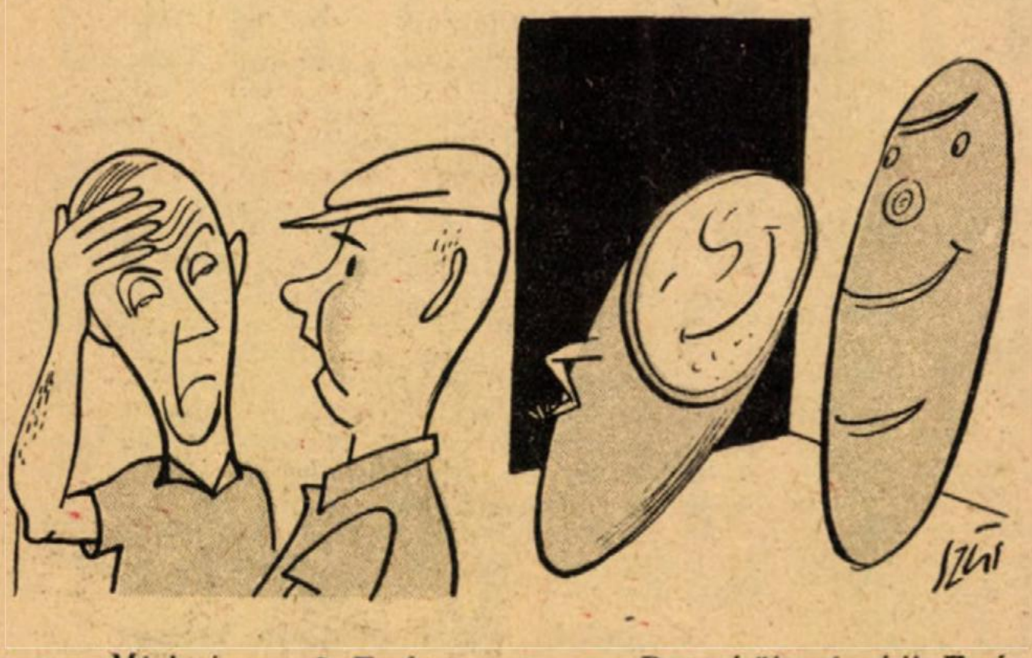

A kézszorítás jelentősége

Angliában még mindig jegyre adják a húst és a tojást

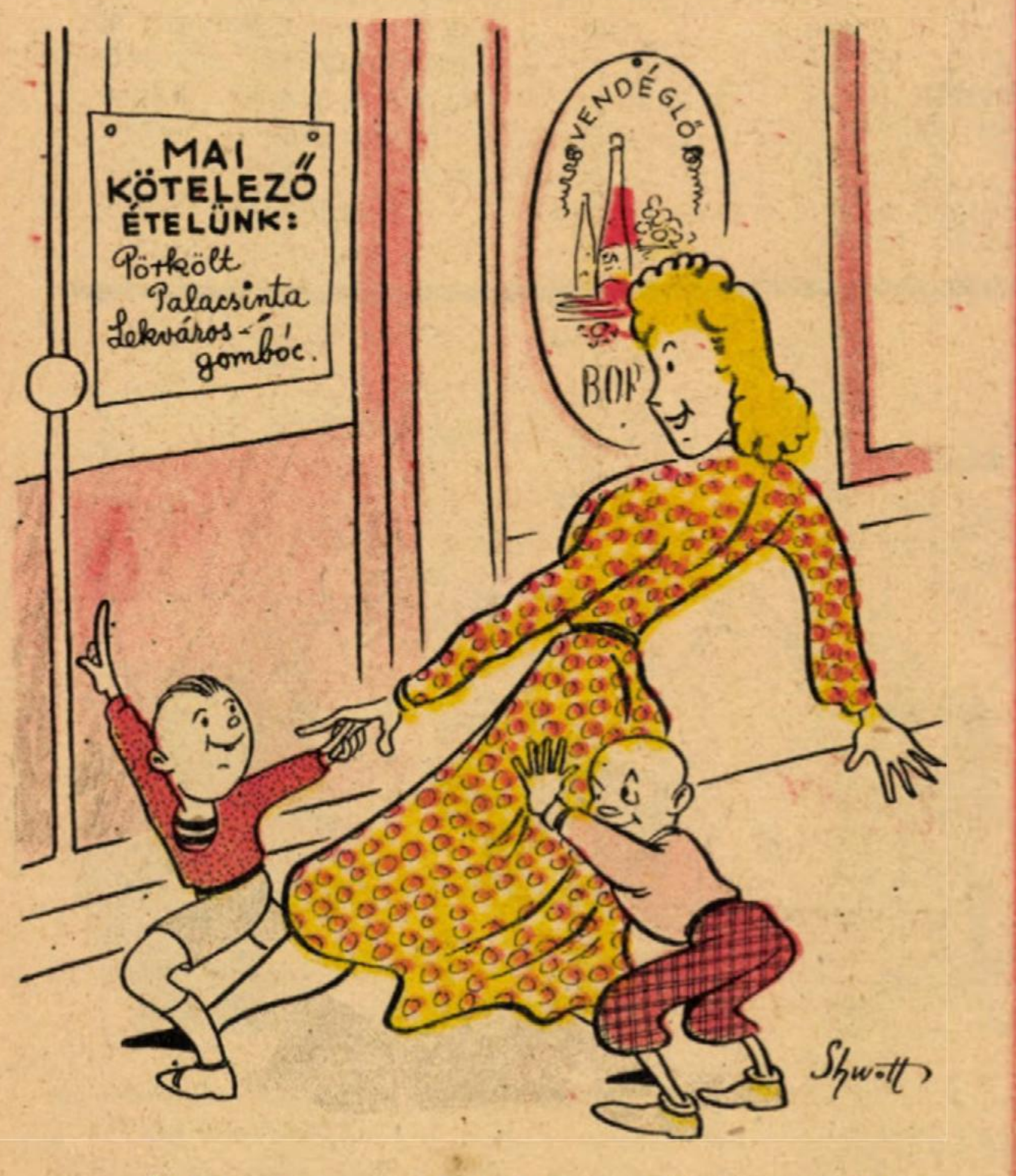
HAM AND EGGS
Jegyesek
London
Minden külön értesítés helyett.

Kenyerek és emberek

— Mi baja van? Egészen fehér! — Remekül néz ki! Egészen fehér!

ÚJ RENDELET: Kötelező ételek a vendéglőkben

— Mama, ebbe a vendéglőbe menjünk, mert itt nem a spenót a kötelező étel, mint otthon, hanem a lekváros gombóc...

LUDAS MATYI kabaréja

Grönland

(Kávéházi jelenet, valahol a Kossuth Lajos-utcában. Szereplők: Huber Alfonz ny. tábornok, Gruber Edward ny. ezredes.)

HUBER (leteszi az ujságot): **Mondd kérlek, érted te, hogy mi a helyzet Grönland körül?**
GRUBER: **Hát hogyne érteném, kérlekalásan. Az amerikaiaknak vissza kellene adniok Grönlandot a dánoknak és most tárgyalnak.**
HUBER: **És hogy állnak a tárgyalások?**
GRUBER: **A lehető legjobban. Valószinűleg megegyeznek abban, hogy Grönland szigetét a dánok elméletileg visszakapják, de gyakorlatilag az amerikaiaké marad.**
HUBER: **És mondd kérlekalásan, mire jó egy olyan hideg sziget az USA-nak?**
GRUBER: **Micsoda naiv kérdés? Hát katonai támaszpontnak!**
HUBER: **Truman talán úgy tervezi, hogy Grönland körül lesz a háború?**
GRUBER: **Erről szó sincs, kérlek. Ellenben át fogják alakitani a szigetet mozgó támaszponttá s odavihetik majd, ahová kell.**
HUBER: **Ez komoly?**
GRUBER: **De még mennyire! Ha nem adod tovább, elmondom, hogy csinálják. De diszkréció!**
HUBER: **Bennem megbizhatsz, beszélj!**
GRUBER (súgva): **Hát idefigyelj! Azt tudod, hogy minden sziget le van nőve egészen a tenger fenekéig.**
HUBER: **Persze.**
GRUBER: **Hát kérlek, alúl el fogják fűrészelni Grönlandot, ami által a sziget nem lesz helyhez kötve...!**
HUBER: **Óriási! És ezt meg tudják csinálni?**
GRUBER: **Meg. Az USA-nak van már atomfűrésze! De tovább ne add! A Truman mérges lenne, ha megtudná, hogy elárultam a dolgot.**
HUBER: **Ne félj. De mondd csak... Hová fogják vinni Grönlandot?**
GRUBER: **Ahol éppen szükség lesz rá. Hozzákötik két csatahajóhoz és lehúzzák akár a Fekete-tengerbe!**
HUBER: **Na és kérlek, nem fog ott elolvadni az a sziget?**
GRUBER: **Te csacsi! Hűtőkészülékkel szerelik fel!**
HUBER: **Óriási! Képzelem, mennyire meg lesznek lepve az oroszok, ha egy reggel arra ébrednek, hogy Grönland Odessza mellett van!**
GRUBER: **Pinguinek és rozmárok fogják ellepni a török tengerpartot!**
HUBER: **Képzelem, milyen boldogok lesznek az eszkimók, hogy melegebb éghajlat alá kerülnek...**
GRUBER: **Na hallod, eleget fáztak már! Hanem idefigyelj... Van még egy nagyobb szenzációm... De ne add tovább!**
HUBER: **Bennem megbizhatsz, no?**
GRUBER: **Amerikában feltalálták a láthatatlan repülőgépet.**
HUBER: **Óriási!**
GRUBER: **Azt meghiszem! E pillanatban is ezrével röpködnek ezek a gépek Magyarország felett.**
HUBER: **Te, ezt már szinte nem is akarom elhinni!**
GRUBER: **Bebizonyítom! Nézz fel az égre. Látsz valamit?**
HUBER (felnéz): **Semmit a világon.**
GRUBER: **Na látod!**

Függöny.

Jó ember

— Azt mondja az uram, hogy nagyon irigyli a mesterséges megtermékenyítésből származó borjúkat.
— Azt nem mondja, hogy miért?
— Dehogysem. Merthogy azoknak nincsenek rokonai.

A 7 legjobb vicce

A Fehér Házban megszólal Truman telefonja.
— Halló — veszi fel a hallgatót az elnök.
— Itt elnök úr titkára beszél.
— Mit óhajt?
— Bocsánat a zavarásért, elnök úr, el tetszett felejteni megmondani, hogy Dániát hány órakor tegyük tönkre.

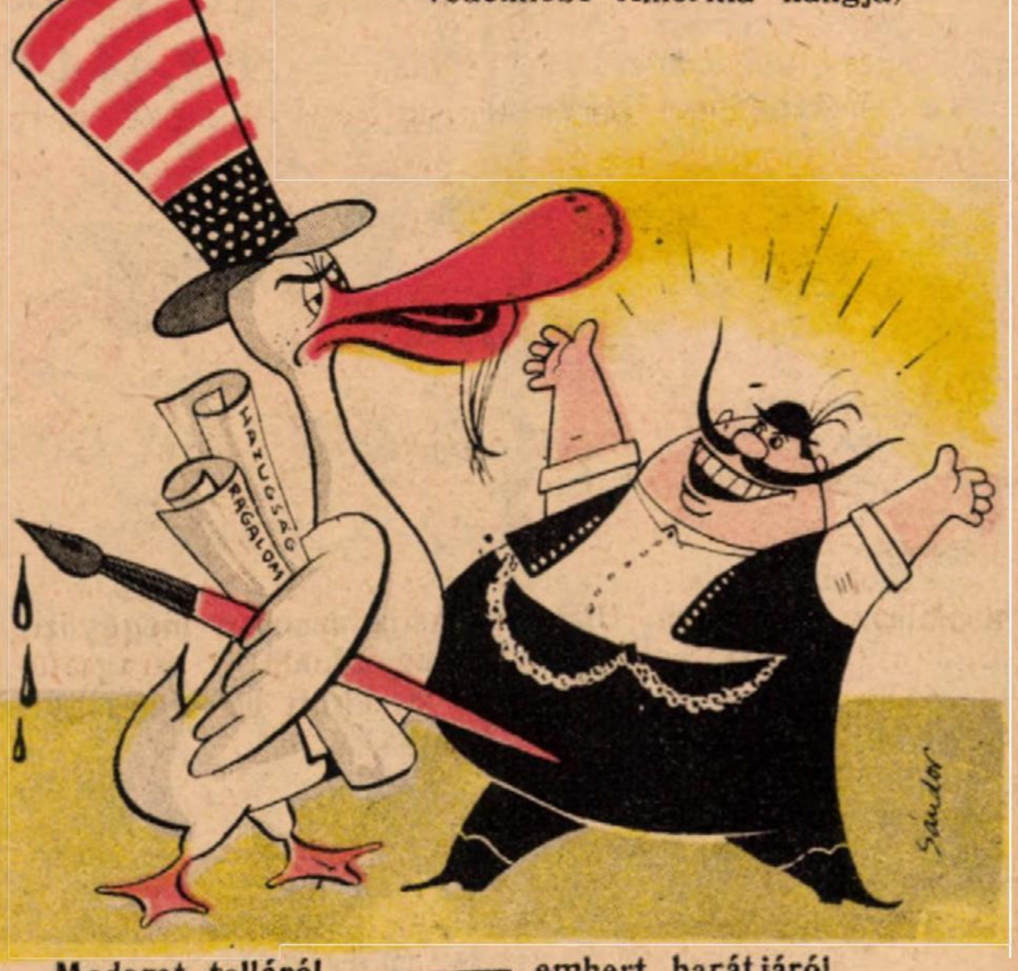
Elkészült a békebluz anyaga

Pax: Végre egy ruhaanyag, ami igazán jól áll nekem...

Illusztrált közmondás

(A magyar kulákokat veszi védelmébe Amerika hangja)

Madarat tolláról, ——— embert barátjáról...

Szürke, a szerény ember

Szürke Gyula, a Kisbürgözdi Öncélhivatal vezetője, diszkrét telefon útján szokta hivatala egyik tisztviselőjének, linkóczi Stréber Lajosnak a tudomására hozni, hogy milyen kitűnő alkalom adódott azon a napon egy kis Szürke-ünneplés megszervezésére.

— Képzeld, Lajoskám, — telefonálta egyszer például — hogy mulik az idő, ma van két és fél hónapja, hogy a kisleánykám megratta a napvilágot.

Stréber tudta a kötelességét, virágot kerített, transzparenseket festett, összetoborozta a hivatal teljes személyzetét, felvonult Szürke szobájába és népes küldöttség élén megünnepelte Szürkét abból az alkalomból, hogy kisleánykája (aki vajha olyan kiváló Szürkéje lenne a majdan a magyar népgazdaságnak, mint szeretett főnökünk, barátunk és példaképünk, Szürke Lajos) betöltötte kétésfeledik élethónapját.

Persze Stréber egyetlen telefonra hajlandó volt bármely más alkalomból hasonló ünnepséget szervezni. Az alkalmak kitalálásában pedig Szürke fáradhatatlan volt.

Volt. Mert egy napon azt olvasta a lapokban, hogy nagyon rájár a rúd az öntömjénezőkre. Ettől annál jobban megijedt, mert éppen minisztériumi bizottságot várt a hivatalba. Mi lesz, ha ez a stréber Stréber még meg talál szervezni valamit, csak úgy szokásból és őt itt találják felettesei nyakig az öntömjénben? Gyorsan telefonált:

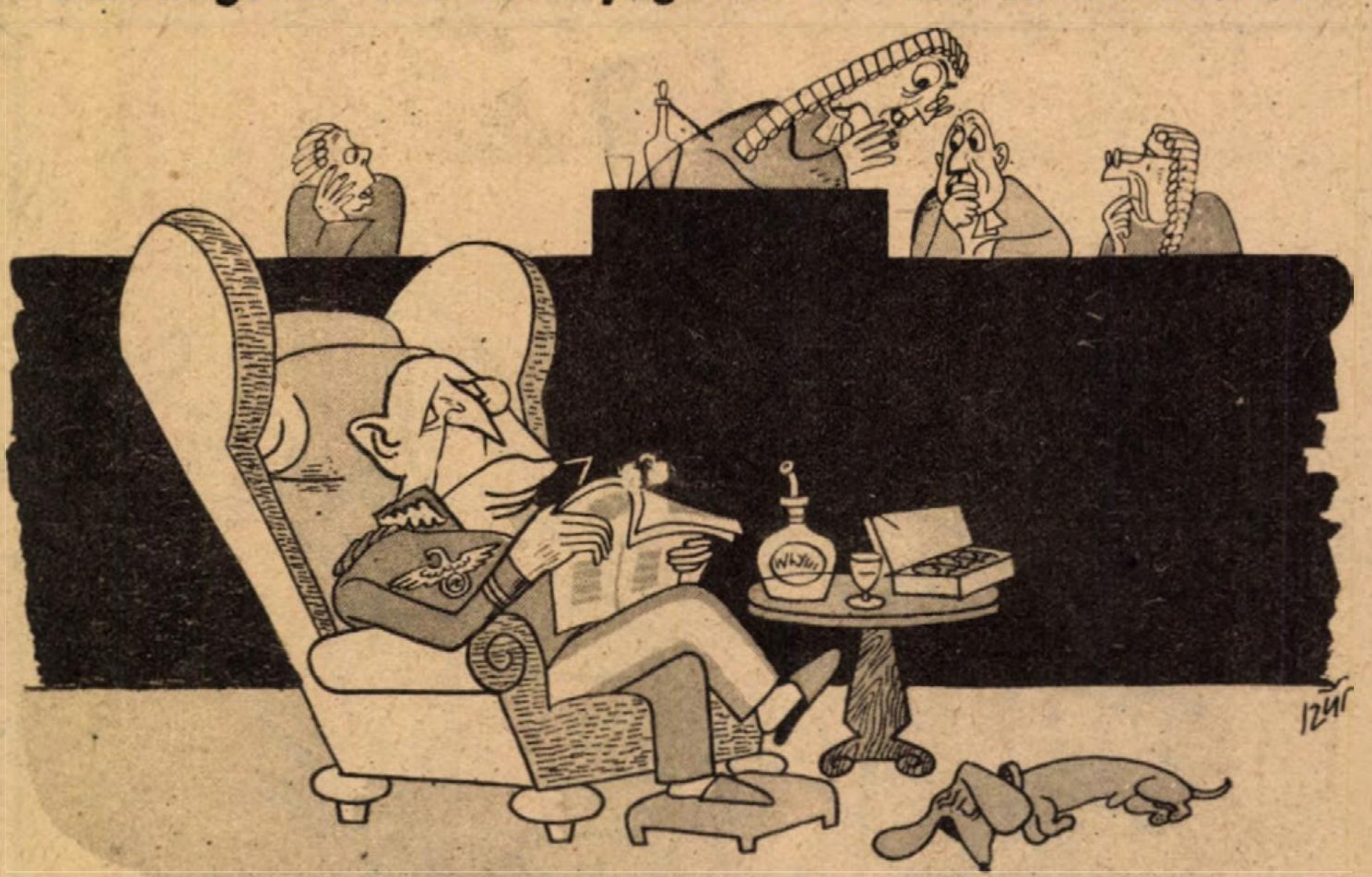
— Képzeld, Lajoskám, azt írják a lapok, hogy helytelen dolog a sok öntömjénezés, felettesek ünnepelgetése. Tudomásul vetted, kérlekalássan?

Stréber tudomásul vette a dolgot, rettentő rutinja mellett csupán percekre volt szüksége és Szürke szobájában máris ott állt a megfelelő virág, szónoklat és transzparensmennyiséggel felszerelt ünnepség. A halálrarémült Szürke a miniszteri bizottság érkezésekor tudta meg Stréber meghatott szavaiból, hogy mi az ünnepség oka:

— Éljen, éljen soká a mi szeretett Szürkénk, imádott főnökünk (stb.): abból az alkalomból ünneplünk, hogy Te vagy a legszerényebb, Te vagy az öntömjénezés megvetője, Te vagy az ünneplések, felköszöntők, magasztalások magasztos ellensége. Éljen sokáig!

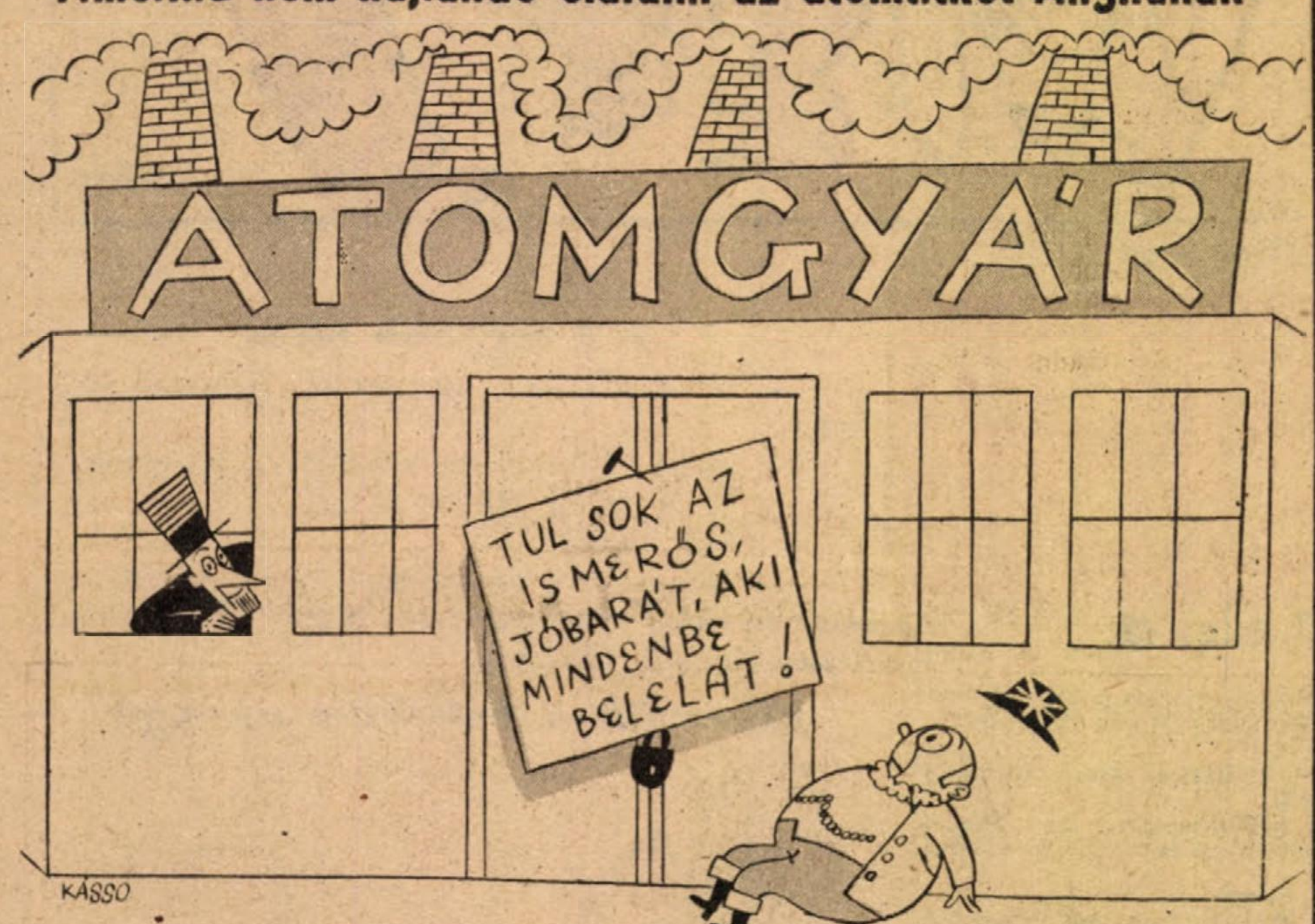
Csorna Béla

Barátságosan kezelik Nyugaton a háborús bűnösöket

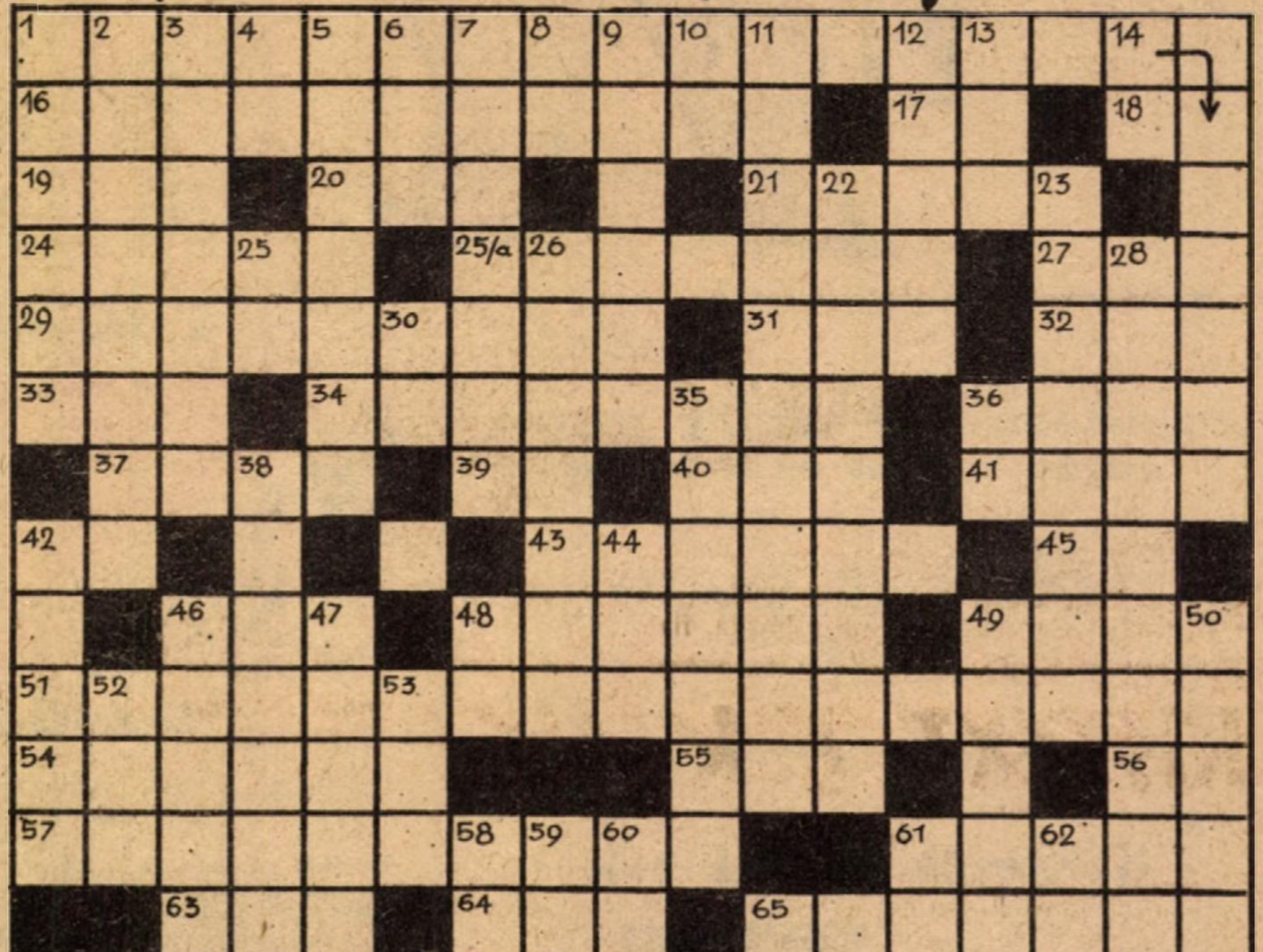

Angol bíró: A tárgyalást fel kell függeszteni, a háborus bűnös tábornagy úr őexcellenciája elszundikált!

Amerika nem hajlandó elárulni az atomtitkot Angliának

55 perc alatt meg kell fejteni!

VIZSZINTES:

1. Mindnyájunk nagy feladata és célja. — **16.** Kisbaba tápláléka. — **17.** A szamár hangja. — **18.** Semmi hibája. — **19.** Török rang volt. — **20.** Finomkodó női név. — **21.** A pontyfélék egyik faja. — **24.** A galambfélék egyik neme. — **25/a.** Egykori tartomány Középolaszországban. — **27.** ...rágya (péti só). — **29.** Város Poroszországban. — **31.** Rovarirtó por. — **32.** A karéj közepe. — **33.** Szi...nalas. — **34.** Itt is, ott is. — **36.** Ilyen legyen az étel. — **37.** Férfinév. — **39.** Kicsinyítőképző. — **40.** Angolna — angolul. — **41.** Semmikor sem. — **42.** Z. R. — **43.** Így viselkedik, aki hiszékeny és tapasztalatlan. — **45.** Nagy Sándor. — **46.** Amerikai kecskeféle. — **48.** A filmszínész elfoglaltsága. — **49.** A legnépszerűbb szórakozások egyike. — **51.** Egy pestmegyei városkába való. — **54.** Az USA flottaparancsnoka volt. — **55.** N. S. A. — **56.** Hasznos állat. — **57.** Még a szerénynél is szerényebb. — **61.** A háborúelőtti Franciaország egyik sírásója volt. — **63.** A kotta vége. — **64.** Fontos állati anyag. — **65.** Bűnös város a Bibliában.

FÜGGŐLEGES:

1. Haladószellemű francia író. — **2.** A 48-as szabadságharc legszomorúbb emlékű csatahelye. **3.** Nyűg a nép nyakán. — **4.** Mesefilm címe volt. — **5.** A Nagy Szunda-szigetek egyike. — **6.** Női név becézve. — **7.** Kemal pasa keresztneve volt. — **8.** Francia névelő. — **9.** János vitéz szerelme. — **10.** A szigetvári hős névjele. — **11.** Ne másban keresd a hibát! — **12.** Könnyekkel gyászol valakit. — **13.** Egyhangú, unalmas. — **14.** Folyadék. — **22.** Táj Dél-Spanyolországban. — **23.** Mondabeli kisázsiai asszonynép. — **25.** Lásd 8. függ. — **26.** A Csendes-óceán szigetvilága. — **28.** Frázis, tettek nélkül. — **30.** Azonos betűk. — **35.** Német kommunistavezér. — **36.** Szintén. — **38.** Nem itt bent. — **42.** Lábravaló. — **44.** Minden — angolul. — **46.** Már megint. — **47.** Az ember barátja. — **48.** F. H. — **49.** Nem megy el. — **50.** Sziget — idegen nyelven. — **52.** I. I. G. — **53.** N. Z. T. — **58.** Kutya. **59.** Fegyverét használja. — **60.** Német névmás. — **61.** Négylábú. — **62.** .... lapük,

Legutóbbi rejtvényünk megfejtése:

MICSURIN KAUKÁZUS
ARSZLÁN MUSSOLINI
RÓI S HAT OSTROM
CIKKTÉMA UT MACKO
OVÓHELY SZOKOL AN
NÉ ARM IZOM SÁR V
ININ ULN VIM NÉMA
AN ONOD EROS, R
Á DOKKMUNKÁS SZÁG
SZULTÁNKENYÉR ETA
VALLÁSI TÉBOLY GT
NAIV.CO N U AZ
ETK GIRONDISTÁK

Egyszerű történet

Vasárnap juliálison voltunk barátommal, aki civilben bakteriológus. Gyönyörű helyen volt az ünnepség, az erdő mélyén, egy kis tisztáson. Délfelé már nagyon meleg kezdett lenni, körülnéztünk hát valami innivaló után. A tisztás szélén sört mértek, mi is odamentünk.

Barátom egy darabig csendesen szemlélte a sörmérés lefolyását, azután oldalba bökött:

— Nézd, hát nem szörnyű, hogy mit csinálnak?

Felháborodása nem volt egészen jogtalan, mert valamennyi söröspoharat ugyanabban a kis dézsa vízben mosták ki. Ennélfogva a mosóvíz már lassacskán tejszerűvé változott.

Barátom azonban makacs ember, aki nem retten vissza semmitől. Fogott két poharat, megkérdezte, hol a legközelebbi major és elindult.

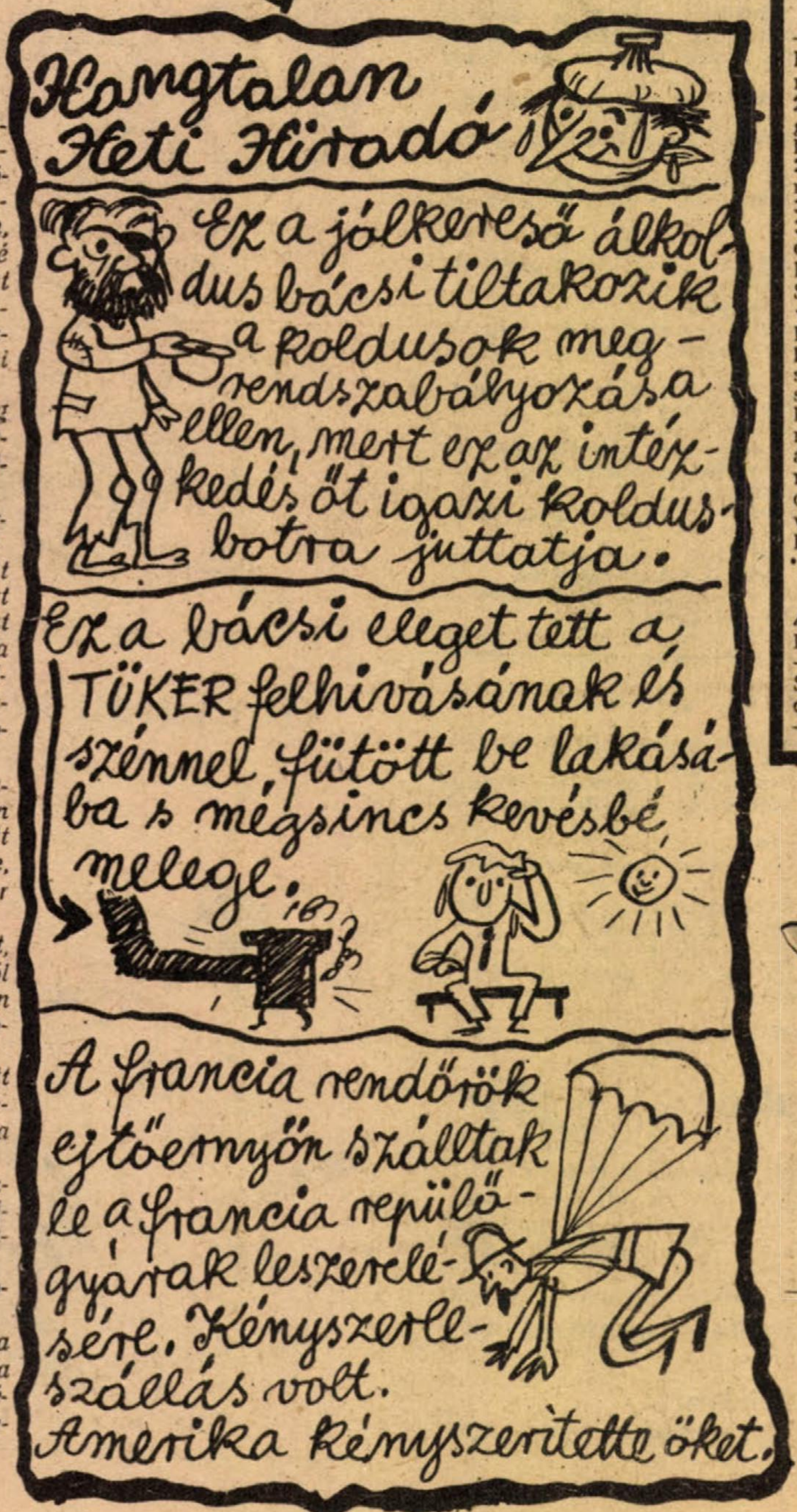
Félóra mulva visszajött, kicsit izzadtan, de örömtől sugárzó arccal — kezében hozta a két poharat, ragyogó tisztára mosva.

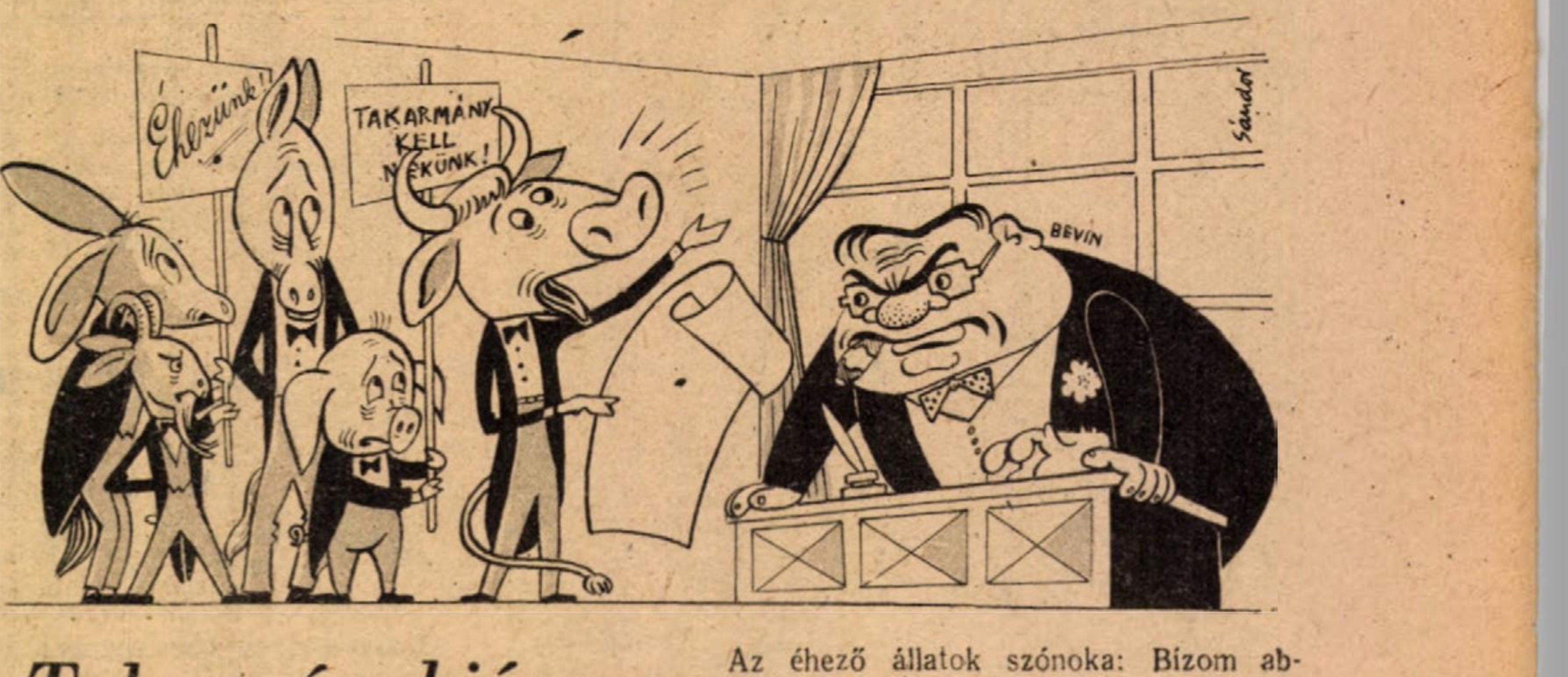
A sörmérő asztal előtt hosszú sor állott, mi is beálltunk, kezünkben a tiszta pohárral.

Mikor odaértünk a csapos elé, barátom átnyujtotta a szép, tiszta poharat:

— Kérek ebbe egy pohár sört.

— Igen, kérem, kassza pohár világos — kiáltotta a csapos és a poharat gépies mozdulattal belenyomta a kis dézsába.

Takarmányhiány Angliában

Az éhező állatok szónoka: Bízom abban, hogy nehéz helyzetünkben miniszter úr megértő magatartást fog tanusítani. Hiszen eddig is minden intézkedésével azt bizonyította, hogy közel érzi magát hozzánk.

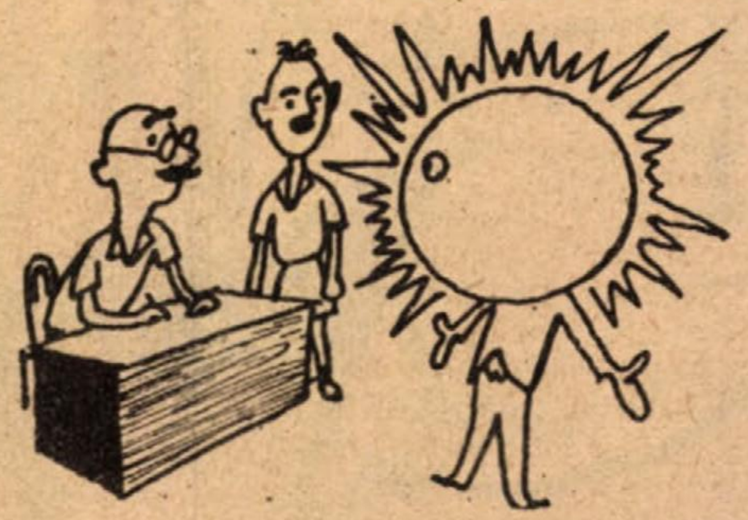
Üzemek humora

Az ő érdemük

— Izlik az új kenyér, fiam?
— Bizony apám, nagyon jó búzát termesztett az idén!
— De jó szerszámot is adtál hozzá, fiam!

ÚJ BRIGÁDTAG

A Kőbányai Sörgyár csak fél százalékkal tudta felülmulni tervezett eredményeit, mert a hüvös július nem nagyon kedvezett a sörfogyasztának. Amikor azután a szomjaztató augusztusi kánikula beköszöntött, a gyár egyik tréfacsinálója büszkén kijelentette:

— Most már menni fog nálunk a munka. A Nap felvételét kérte az értékesítő brigádba.

Uj (?) gyógymód

Dőme bácsi 70 éves és a Hajógyárban dolgozik. A napokban kissé lázas volt és az üzemi orvos korára való tekintettel egynapi pihenőt rendelt neki. Dőme bácsi azonban a még lázasabb munkára hivatkozott és megelégedett néhány kombináltporral. is. Másnap azután az orvos érdeklődött állapota iránt.

— Nem szoktam én port szedni és bort inni. Most azonban megtettem mind a kettőt. A kombinált por és a kombinált bor segített... — felelte az öreg.

— Mi az a kombinált bor?

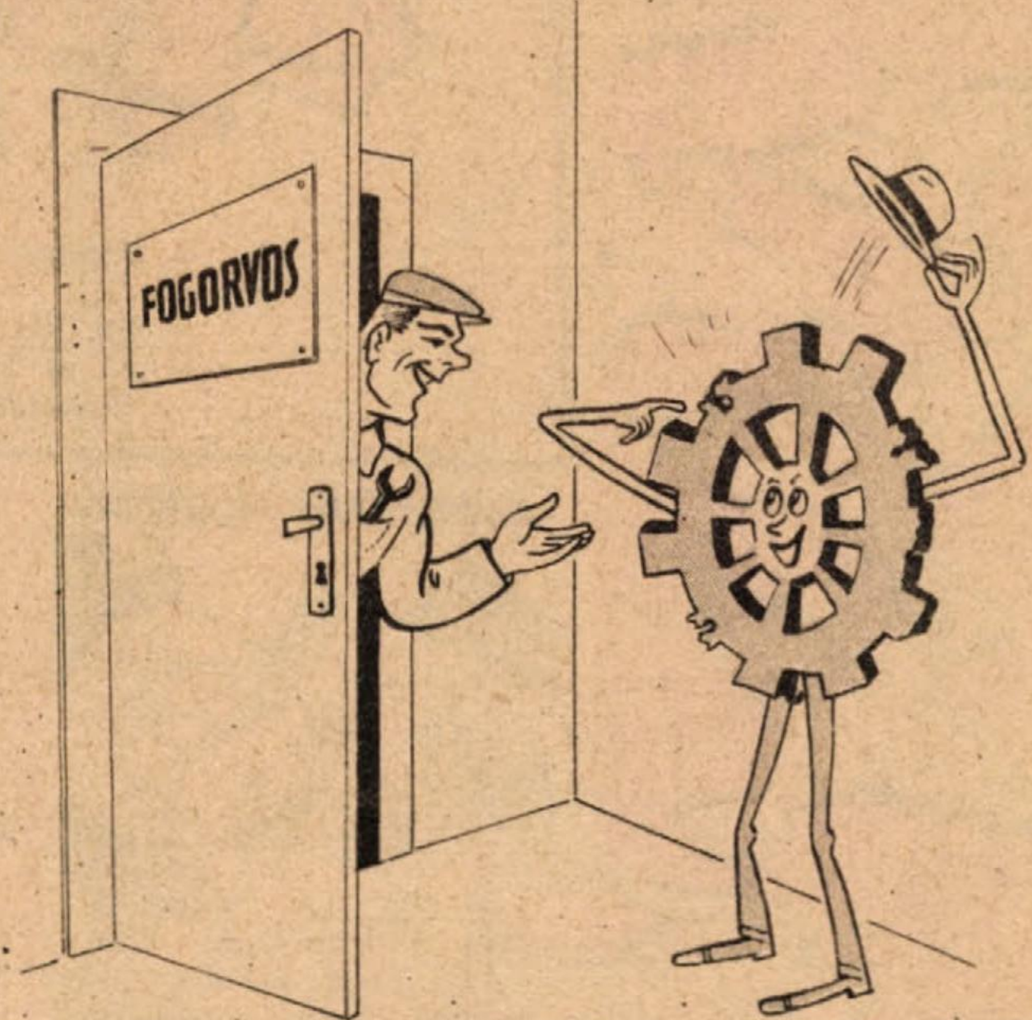
— Két deci Schiller és 3 deci kadar.

HALLÓ KISPEST!

A kispesti lakásépitkezésnél dolgozó épitőmunkások közösen vettek egy rádiókészüléket. A készülékvásárlás egybeesett azzal az időszakkal, amikor többek között a rádió is odamondogatott az épitőszakmának, amint később kiderült, teljes joggal. Az egyik „malteros" hallgatja az elhangzó szigorú kritikát és fejét vakarva odaszól a társainak:

— Ez jól beolvasott nekünk. Ugy látszik, a stúdióban már tudják, hogy rádiót vettünk.

Ez aztán páciens!

— Kérem, tessék megjavítani a fogaimat. Hadd csökkenjen a selejt!

KISTEXT BKKK

Kedden reggel egynegyed 8 órakor a pestszentlőrinci Üllői-út és Fáy-utca sarkán lévő 50-es villamos megállónál feltűnően izgatott kis csoport gyülekezett. „Most már úgyis mindegy, essünk túl rajta ma!" — ütött ki a mormogva beszélgetők hangja közül Sebes Mancika kiáltása. A felszólítást mindenki elfogadta és rögtön megtartotta alakuló nagygyűlését a Kistextgyár BKKK (Buta Kifogásokkal Késők Köre) kis létszámú, de lelkes tagozata.

— *Kedves szaktársak, itt valamit tenni kell!* — emelte fel hangját és nemesveretű arcélét Lajhár Dezső bérelszámoló. — *Én Óbudáról, a Felsőjázmin-szag-utcából járok ide hivatalba. Hiába pattanok ki már 7 előtt 10 perccel ágyamból, a szörnyű villamosközlekedés következtében 7 órára sohasem tudok beérni.*

— *Ugy van, valamit tenni kell* — helyeselt Almoska Pötyi, a behízelgő hangú gépírónő. — *Fel kell szólitani a napilapokat, gyakrabban írjanak villamosbalesetekről, mert tűrhetetlen állapot, hogy az ember már ezen a jogcímen sem képes elkésni.*

Szakállas férfi hangja dörren, Nyakas Alajos technikusé:

— *Nincs ébresztőórám és ha van is, az is rosszul jár.* — Hangja elcsuklott és zokogva fejezte be: — *Több megértést kérnek a vekkeróra tulajdonosok!*

Fiatal szövőnő hangja csattan:

— *Ha én tudok esténként másfél órát is várni a vőlegényemre, akkor a szövőde is várhat rám egy keveset.*

Izgatott hangulatban még néhány percig tartott a kis csoport gyűlése, majd futólépésben elindultak a gyár felé. Közben Pocsmag Anci gyorsírónő feljegyezte az értekezlet határozati javaslatát:

„A Buta Kifogásokkal Késők Köre felszólítja az illetékeseket, hogy szereltessenek fel percenként 80 kilométeres sebességgel gördülő mozgólépcsőket: 1. a Szent István-kórháztól, 2. a Kőbányai Dréher-sörgyártól, 3. az óbudai Lajos-utcától, 4. a pestszenterzsébeti Kossuth Lajos-utcától és végül a monori Piactértől — a Kistextgyár bejáratáig, mert különben az egyesület tagjai a jövőben sem képesek biztosítani a pontos bejövést."

*

A Kistext üzemi bizottságának az az álláspontja, hogy a mozgólépcső nem rossz ötlet, de addig is, amíg megépül, a pontosságot még a BKKK tagjaitól is megköveteli.

(ordas)

AZ ISTVÁNTELKI FŐMŰHELY NYERTE EL A HOFHER GYÁRTÓL AZ ÉLÜZEMEK-ÉLÜZEME CIMET ÉS ZÁSZLÓT

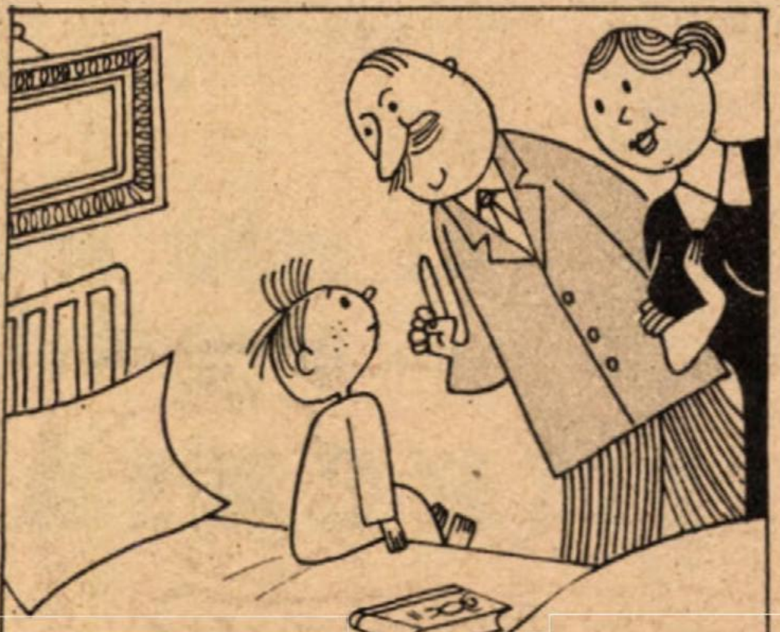
— Gyönyörű volt az eredmény, amiért megkaptátok ezt a szép kitüntetést!
— Az semmi, de figyeld elvtársam azokat az eredményeket, amiket a megtartásáért fogunk felmutatni...

Hiteles felvétel

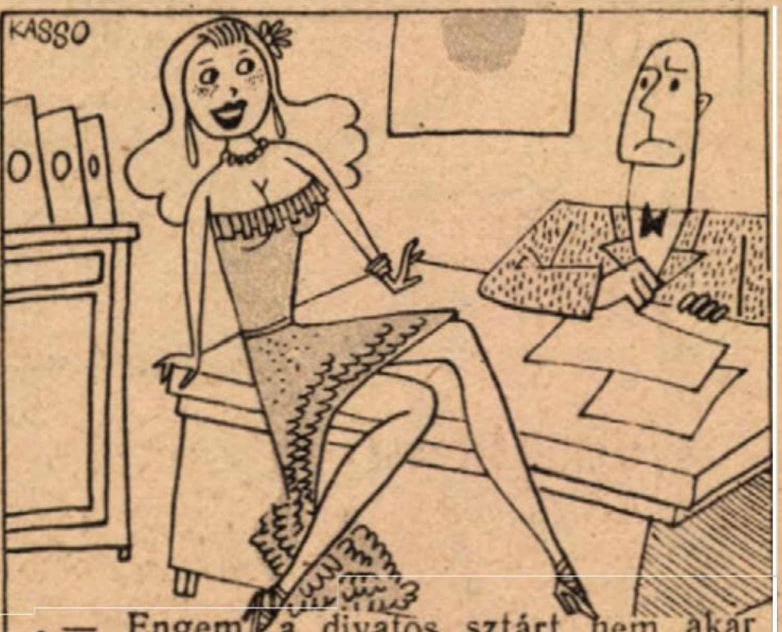

Képünk a tömegcikkipari versenybizottság kellően éber tagjait ábrázolja. A többi tag viszont napirendre tért afölött, hogy az Állami Pénzverő hamis adatokkal akart élüzem lenni.

Az új szinházi szezónról

— Mi most színházba megyünk, fiam, feküdj le szépen! A te bérleted holnapra szól az Úttörő-színházba.

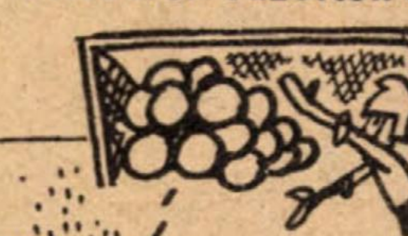

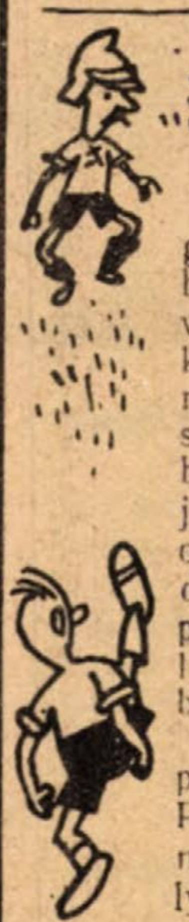
— Engem, a divatos sztárt nem akar szerződtetni, igazgató úr? Csak nem fog magánál esti 800 forint szerepet játszani?
— Az igen. De maga nem.

— Nézd, egy hely üresen van. Ugy látszik, a Koncsek elvtárs beteg.

Felsodrók-Tüzoltók 14:0

Az óbudai Goldberger-gyárban, a népszerű Goliban nagy futballmérkőzés volt a címben megnevezett két üzemi csapat között, mégpedig a Felsodró elsodró lendülete következtében a címben ugyancsak jelzett eredménnyel. A tűzoltók parancsnoka a 14-ik dugó után kerékpárjára pattant és eltávozott a pályáról, de előzőleg még búsan kinyilatkoztatta:

— Lám, lám, senki sem próféta a saját hazájában Pont a saját leégésünket nem tudtuk megakadályozni.

A MATEIP-ben

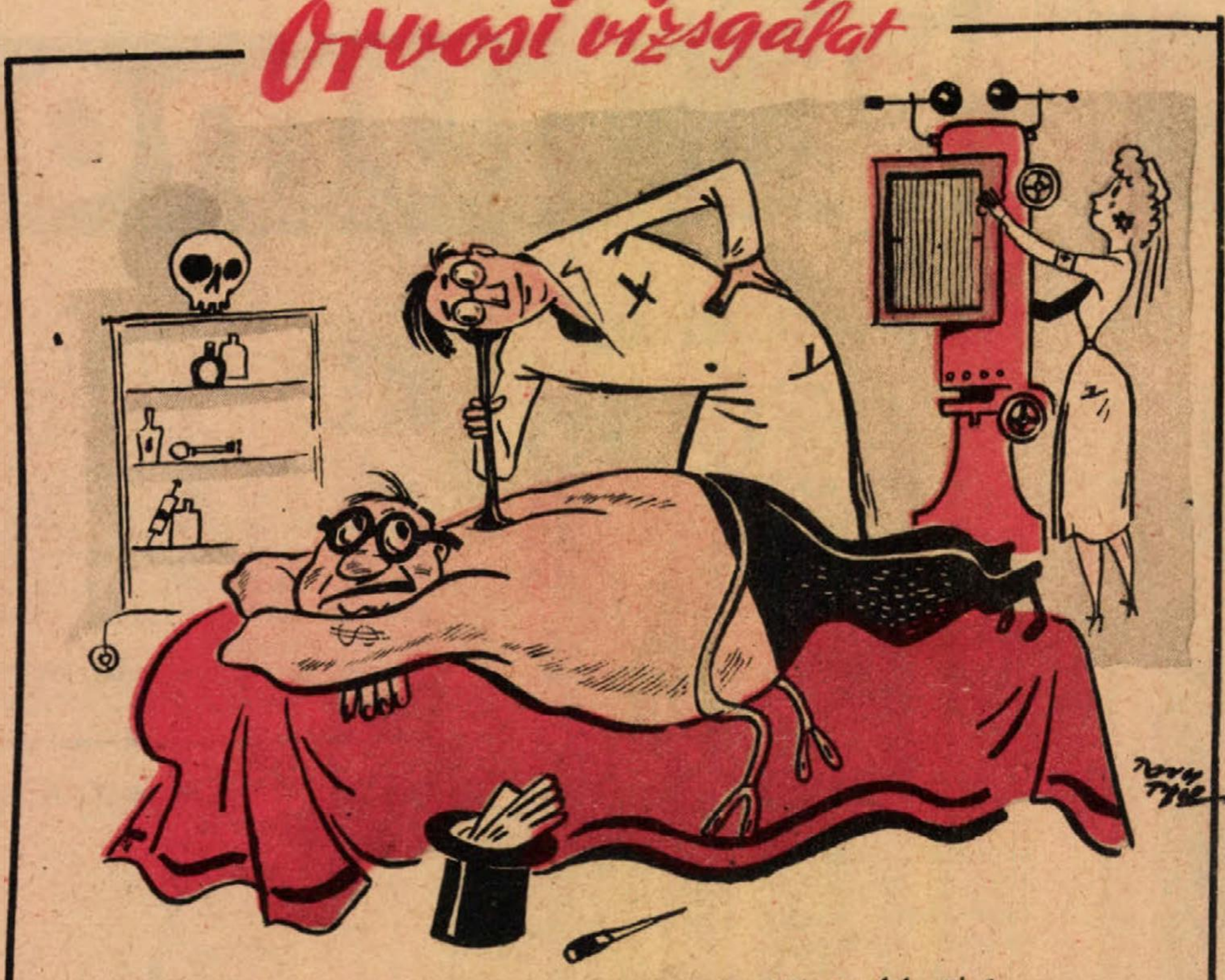
Az orsó: Azt a rózsaszínű selyemfonalat adja rám, mert ma filmet forgatnak nálunk az új munkamódszerről.

Budapesten

1000 galamb száll fel a VIT első napján.

Orvosi vizsgálat

— Egészen odavagyok, doktor úr. Mit gondol, mi a bajom?
— Ez, kérem, sztrájkitisz.
— És az állapotom aggodalomra ad okot?
— Egyáltalán nem. Uraságod bele fog pusztulni.

Aki Klemperert is felülmúlta

Fiatal karmester mutatkozott be a Károlyi kert egyik hangversenyén. Olyan lendületesen dirigált, hogy a közönség folyton felugrott az első sorokban, hátha kiesik a zenekarból. Rögtön látszott, hogy ő a karmester, ő az, aki dirigál, senki nem téveszthette össze a négy nagybőgőssel. Koncert után, a szünetben odamentek hozzá a kritikusok. Verték a vállát, dicsérték, csak az öreg zenetudós mosolygott szerényen az orra alatt. Az ifjú kissé zavartan kérdezte:

— Milyennek láttál a pulpituson.

Az öreg megvakarta a fületövét.

— Hát idehallgas, fiacskám. Én már sok karmestert láttam. Láttam Toscaninit, láttam Klemperert, de ahogy te csináltad...

— Oh, köszönöm — sápadt közbe az ifjú titán, — köszönöm. És rázni kezdte a zenekritikus kezét.

— Várj csak, még nem fejeztem be! — és folytatta — ahogy te izzadtál Beethovennél, úgy nem izzadt egyikőjük sem.

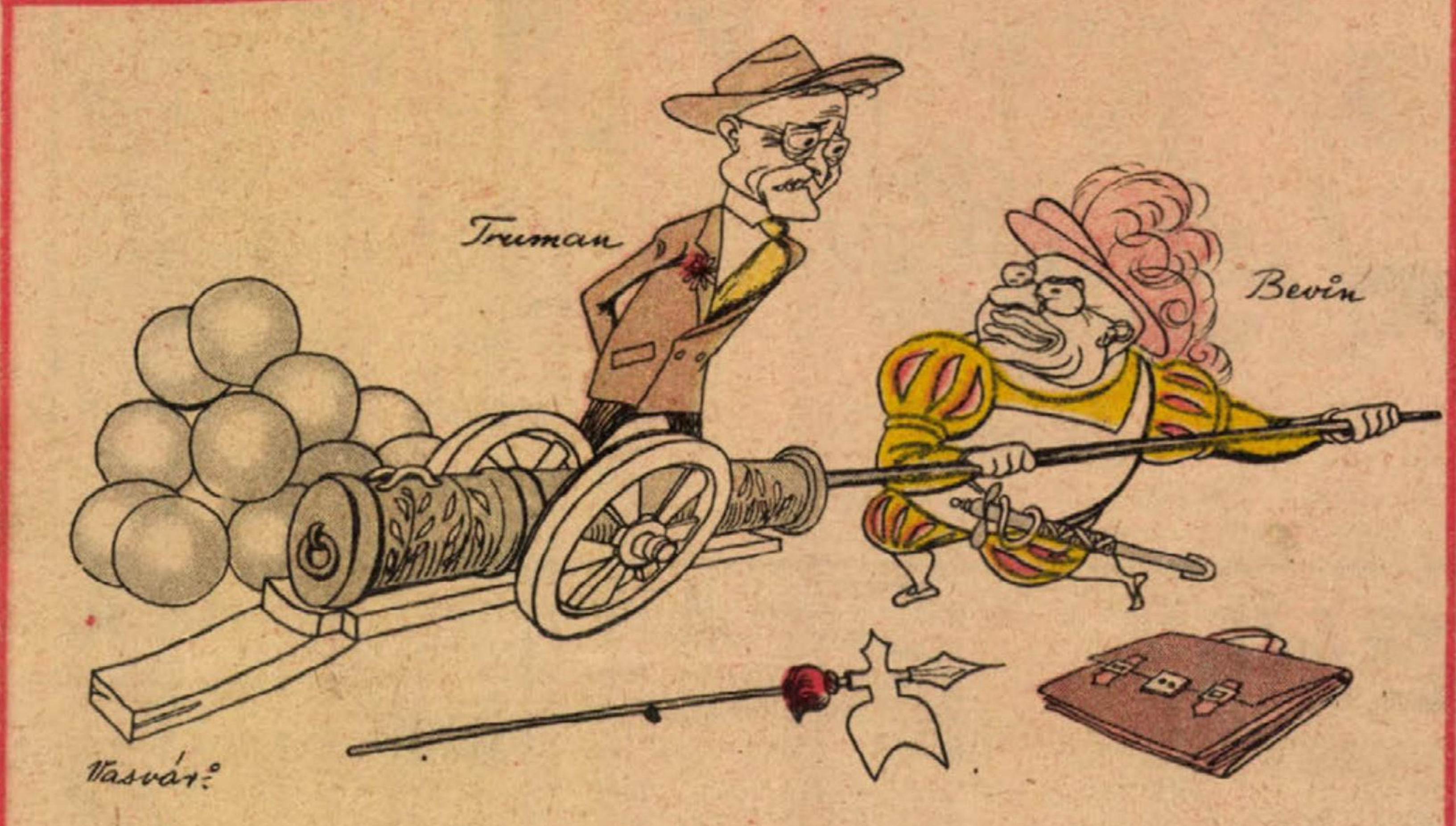
Amerikai kultúra

A hirtelen felkapaszkodott hadimilliomos elhatározza, hogy a tudását egy szintre hozza vagyonával. Tanítómestert fogad, aki először a görög kultúra megismertetésével kezdi az oktatást. Plátó könyveit olvastatja a fegyvergyárossal, akinek láthatólag magas és unalmas ez az olvasmány. Nem is rejti véka alá lekicsinylő véleményét. A tanár védeni próbálja Plátót:

— De hiszen Plátó a nagy Sokrátész tanítványa.

— Na, — enyhül meg a milliomos — egy tanítványtól egészen szép...

Az ember mindent megpróbál

Truman: Megbolondultál, Ernest? Miért öltöztél ebbe a százévelőtti maskarába?

Bevin: Mert száz év előtt még miénk volt a hadifölény az oroszokkal szemben.

IMPERIALIZMUS

A VIT alkalmából Budapestre érkezett Franz Zandstra holland rajzolóművész, mint a holland delegáció egyik tagja. Kitűnő rajzai közül itt mutatunk be egyet olvasóinknak.

LUDAS MATYI azt üzeni

Dr. S. Alajos, Szatmárnémeti. Gratulálunk a házilag elkészített nyolcoldalas Ludas Matyihoz. Minthogy tehetségkutató pályázatunkon elsősorban humoreszkek vehetnek részt, kitűnő anyagából pályázaton kívül fogunk válogatni. Rajzoló társával együtt szívélyesen üdvözöljük.

Mozibarát. Azt ajánljuk, hogyha csak teheti, szabadságát halassza el szeptemberre. Augusztus folyamán a pesti mozik újra műsorukra tűzik a legremekebb szovjet filmeket. Szintén vétek ilyenkor a hegyek közt tartózkodni.

Z. L. Újpest. Megértjük, ha türelmetlenül várja a tehetségkutató pályázat hirdetését és hosszúnak találja az időt szeptember 15-ig. Kérjük azonban, hogy vegye figyelembe: körülbelül 4000 oldalnyi pályázatot kell figyelmesen és lelkiismeretesen elolvasnunk ahhoz, hogy döntésünket meghozhassuk.

Többeknek. Ne mellékeljünk bélyeges válaszborítékot, mert szerkesztőségünk levélbeli válaszra csak a legritkább esetben vállalkozik. Ilyen esetben viszont a portóköltséget magunkra vállaljuk.

H. Anna Győr, Bercsényi-u. Bizony a vers még nem üti meg lapunk mértékét és így fájdalommal le kell mondanunk a kilátásba helyezett adag fagylaltról. Talán majd máskor.

Newyorkban

a budapesti 1000 galamb ellensúlyozására Amerika Hangja 1000 kacsát enged fel.